

Kabar kabungahan sangka Gusti Allah miturut Markus

Yohanes Pembaptis

¹ Iki kabar kabungahan bab Gusti Yésus Kristus, Anaké Gusti Allah. ² Kabar kabungahan iki witané kaya sing wis ditulis karo nabi Yésaya ing jaman mbiyèn. Ketulis nèk Gusti Allah ngomong ngéné marang Anaké:

“Ya wong iki sing tak kongkon teka ndisik, kongkon nata atiné wong-wong, supaya pada gelem nggugu marang Kowé!”

³ Terus ènèng tulisan menèh ngomong ngéné: “Nang wustèn ènèng wong bengok-bengok, ngomongi wong-wong kongkon pada nata uripé, awit Gusti arep teka.”

⁴⁻⁶ Kuwi mau kabèh ngomongké Yohanes sing manggon nang wustèn. Saliné Yohanes wulu unta lan sabuké lulang. Pangané namung walang lan maduné tawon alasan. Yohanes ngomongi wong-wong kongkon pada ninggal klakuan ala lan pada dibaptis, supaya Gusti Allah ngapura salahé kabèh. Sangka bawah Yudéa lan sangka kuta Yérusalèm wong pirang-pirang pada teka ngrungokké piwulangé Yohanes. Kabèh pada ngakoni salahé marang Gusti Allah lan pada dibaptis nang laut Yordan.

⁷ Yohanes ngomongi wong-wong ngéné: “Bakal ènèng wong liyané teka. Wong kuwi kwasané ngungkul-ungkuli aku. Aku jan blas ora kenèng

dipadakké karo Dèkné! ⁸ Aku mbaptis kowé nampung karo banyu, nanging Dèkné bakal mbaptis kowé karo Roh Sutyi.”

Gusti Yésus dibaptis karo Yohanes

⁹ Ing wayah kuwi Gusti Yésus lunga sangka kuta Nasarèt, sangka distrik Galiléa. Dèkné terus dibaptis karo Yohanes nang laut Yordan. ¹⁰ Kadung Gusti Yésus wis mentas sangka banyu, Dèkné terus weruh langité menga. Sakwisé kuwi terus Roh Sutyi medun kétoké kaya manuk dara, méntyloki Dèkné. ¹¹ Terus ènèng swara sangka langit ngomong: “Kowé Anakku sing tak trésnani. Aku jan lega banget karo Kowé!”

Gusti Yésus nang wustèn

¹² Sakwisé kuwi Roh Sutyi terus nuntun Gusti Yésus digawa nang wustèn. ¹³ Nang wustèn kono Gusti Yésus patang puluh dina suwéné. Dèkné dija-jal karo Sétan, manut marang Gusti Allah apa ora. Panggonan kono kuwi okèh kéwané galak, nanging Gusti Yésus dijaga lan diladèni karo mulékat-mulékaté Gusti Allah.

Gusti Yésus molai nggelar kabar kabungahan lan nggolèk murid

¹⁴ Sakwisé Yohanes dityekel lan dilebokké nang setrapan karo ratu Hérodès, Gusti Yésus terus teka nang Galiléa. Nang bawah kono Gusti Yésus nggelar kabar kabungahané Gusti Allah. ¹⁵ Dèkné ngomong ngéné: “Saiki wantyiné wis teka enggoné Gusti Allah arep ngedekké kratoné. Mulané pada pretyayaa marang kabar kabungahané Gusti Allah lan pada ninggala klakuan ala!”

¹⁶ Dongé Gusti Yésus mlaku nang pinggiré mér Galiléa kono, Dèkné weruh Simon lan Andréas ijik pada nguntyalké jalané. Wong loro kakang-adi iki kerjanané nggolèk iwak. ¹⁷ Gusti Yésus terus ngomong: “Pada mèlua Aku! Kowé bakal tak blajari dadi tukang nggolèk wong.” ¹⁸ Simon lan Andréas terus pada ninggal jalané lan ngetutké Gusti Yésus.

¹⁹ Kadung Gusti Yésus mlaku rada adoh menèh terus weruh Yakobus lan Yohanes, kabèh loro anaké Sébédéus. Wong loro iki ijik pada ndandani jalané nang prauné. ²⁰ Nanging kadung dityeluk karo Gusti Yésus terus pada mèlu Dèkné. Bapaké lan wong-wong sing ngréwangi nggolèk iwak pada ditinggal nang prauné.

Gusti Yésus ngetokké demit

²¹ Gusti Yésus lan murid-muridé pada teka nang kuta Kapèrnakum. Ing dina sabat Gusti Yésus mlebu nang sinaguk lan mulangi wong-wong. ²² Wong-wong kagèt lan nggumun bab enggoné Gusti Yésus mulangi, awit Dèkné mulangi nganggo kwasané Gusti Allah, ora kaya guru-guru Kitab.

²³ Dongé Gusti Yésus ijik mulangi, terus dadakan waé ènèng wong sing nang kono bengok-bengok. Wong iki dikwasani demit. ²⁴ Wongé bengok-bengok ngomong: “Yésus wong Nasarèt, aku arep mbok kapakké? Apa tekamu iki arep matèni awaké déwé? Aku ngerti Kowé kuwi sapa. Kowé kuwi wong sutyi, wong kongkonané Gusti Allah.”

²⁵ Demité mau terus digentak karo Gusti Yésus, Dèkné ngomong: “Meneng! Metua sangka wong kuwi!”

²⁶ Demité terus ngontang-antingké wongé, terus metu karo njerit-njerit. ²⁷ Wong-wong nggumun kabèh lan pada takon marang sakpada-pada: “Apa iku ya? Iki wulangan anyar nganggo kwasané Gusti Allah. Dèkné wani mréntah demit kongkon metu lan demité ya manut tenan.”

²⁸ Sakwat jenengé Gusti Yésus kesuwur nang sak bawah Galiléa kono.

Gusti Yésus nambani sing lara

²⁹ Sakwisé kuwi Gusti Yésus terus metu. Dèkné terus bareng karo Yakobus lan Yohanes budal nang omahé Simon. Andréas mbarang ya manggon nang omah kuwi. ³⁰ Ibu maratuwané Simon ijik ngglétak nang ambèn, awit lara panas. Gusti Yésus ya terus diomongi nèk wongé lara. ³¹ Gusti Yésus terus niliki sing lara. Wongé dityekel tangané lan ditangèkké. Wongé terus mari lan ngladèni dayohé.

³² Ing wayah wengi, sakwisé srengéngé wis medun, wong sing lara lan sing dikwasani demit pada digawa nang nggoné Gusti Yésus. ³³ Wong sak kuta terus pada nglumpuk nang latar nang ngarepé omah. ³⁴ Wong lara warna-warna ditambani kabèh karo Gusti Yésus. Uga demit-demit sing ngwasani uripé wong okèh pada dietokké kabèh. Lan demit-demit mau pada dipenging ngomong apa-apa bab Gusti Yésus, senajana demité pada ngerti Dèkné kuwi sapa.

Gusti Yésus nggelar kabar kabungahan nang désa-désa

nang bawah Galiléa

³⁵ Ing wayah ésuk mruput, dongé ijik peteng ndedet, Gusti Yésus tangi terus lunga nang panggonan sing sepi. Nang kono Dèkné ndonga.

³⁶ Simon lan murid-murid liyané terus pada nggolèki Gusti Yésus. ³⁷ Kadung wis ketemu, murid-murid mau terus ngomong: “Gusti, wong-wong pada nggolèki Kowé!”

³⁸ Gusti Yésus malah semaur: “Hayuk awaké déwé budal nang désa-désa liyané nang sak kiwatenené kéné. Kana mbarang kudu tak gawani kabar kabungahan, awit enggonku teka mbréné iki perluné ya namung kuwi.”

³⁹ Gusti Yésus terus mlaku-mlaku marani désa-désa nang bawah Galiléa karo nggelarké kabar kabungahan nang sinaguk-sinaguk. Lan demit-demit sing ngwasani wong pada dietokké kabèh.

Gusti Yésus nambani wong lara lépra

⁴⁰ Enèng wong lara lépra mara nang nggoné Gusti Yésus, terus niba nang ngarepé njaluk tulung ngomong: “Nèk Kowé gelem, Kowé bisa nambani aku!”

⁴¹ Gusti Yésus melas banget, mulané terus ndemèk wongé lan ngomong: “Aku gelem! Kowé wis mari saiki!” ⁴² Sakwat wongé ya terus mari tenan. ⁴³⁻⁴⁴ Gusti Yésus terus ngongkon wongé lunga, nanging dipenging ngomong-omong karo wong-wong. Gusti Yésus ngongkon wongé ngéné: “Kana kowé maraa nang nggoné imamé, supaya dèkné weruh awakmu lan kowé ngekèkana kurban marang Gusti Allah miturut wèté nabi Moses. Dadiné wong-wong ngerti nèk kowé wis mari tenan.”

⁴⁵ Nanging kadung wongé lunga sangka kono, dèkné terus molai ngomong-omongi wong-wong nèk dèkné wis ditambahi karo Gusti Yésus. Saiki Gusti Yésus ora bisa ngleboni kuta apa désa, tanpa dititèni karo wong-wong. Mulané Dèkné terus nang sak njabané kuta waé, nang panggonan sing ora ènèng wongé. Nanging wong-wong sangka endi-endi ijik meksa teka marani Dèkné.

2

Wong lumpuh bisa mlaku menèh

¹ Let kira-kira rong dina Gusti Yésus balik menèh nang Kapèrnakum. Wong-wong krungu nèk Dèkné nang omah. ² Wong pirang-pirang terus pada ngumpul, sampèk nang omahé ora ènèng nggoné menèh. Nang ngarep lawang mbarang ya kebek karo wong. Gusti Yésus terus mulangi wong-wong bab pituré Gusti Allah. ³ Terus ènèng wong teka arep nang nggoné Gusti Yésus nggawa wong lumpuh. Wong lumpuh iki digotong wong papat. ⁴ Nanging sangking okèhé wong, sing nggotong wong lumpuh mau ora bisa tekan nggoné Gusti Yésus. Mulané terus pada njebol payoné omahé. Kadung wis nggawé bolongan nang payoné, wongé sing lumpuh terus diedunké sak klasané. ⁵ Gusti Yésus weruh pengandelé wong-wong iki, mulané terus ngomong marang sing lumpuh: “Anakku, Aku ngapura dosamu!”

⁶ Nang omah kono uga ènèng guru-guru Kitab mèlu ngrungokké. ⁷ Guru-guru iki pada mbatin: “Lah wong kuwi kok wani-wani ngomong ngono? Kuwi lak ngèlèk-èlèkké Gusti Allah, awit namung

Gusti Allah déwé sing bisa ngapura dosané manungsa!”

⁸ Nanging Gusti Yésus weruh pikirané guru-guru mau, mulané Dèkné terus ngomong: “Kenèng apa kowé kok pada nduwé pikiran kaya ngono?” ⁹ Gampang sing endi, ngomong marang wong lumpuh iki: ‘Dosamu wis dingapura’ apa ngomong: ‘Ngadeka, klasamu diangkat lan mlakua!’ ¹⁰ Aku namung kepéngin ndudukké marang kowé, nèk Anaké Manungsa nduwèni kwasa ngapura dosa nang jagat kéné!” Gusti Yésus terus ngomong marang wong lumpuh mau: ¹¹ “Aku ngongkon kowé, ngadeka, klasamu diangkat lan kana mulih!”

¹² Wongé terus ngadek nang ngarepé wong okèh kono, njikuk klasané terus lunga. Wong kabèh pada nggumun lan pada ngluhurké Gusti Allah karo ngomong: “Barang kaya ngéné iki awaké déwé durung tau weruh!”

Gusti Yésus merdayoh nang omahé wong belasting

¹³ Gusti Yésus terus lunga menèh sangka Kapèrnakum. Saiki Dèkné mlaku nang pinggir mér. Wong okèh terus pada teka marani Dèkné. Kabèh terus pada diwulangi. ¹⁴ Dongé liwat, Gusti Yésus weruh wong belasting, sing jenengé Lévi, ijik njagong nang kantoré. Lévi kuwi anaké Alféus. Gusti Yésus terus nyeluk Lévi ngomong: “Hayuk mèlu Aku!” Lévi terus ngadek lan mèlu Gusti Yésus.

¹⁵ Ing sakwijiné dina Gusti Yésus lan murid-muridé pada jagongan nang omahé Lévi, tunggal

sak méja karo wong-wong belasting lan wong-wong liyané sing dianggep dosa. Wong kaya ngono kuwi okèh sing pada mèlu Gusti Yésus. ¹⁶ Enèng guru-guru Kitab sangka golongané wong Farisi pada weruh nèk Gusti Yésus mangan tyampur karo wong belasting lan wong dosa. Mulané guru-guru Kitab mau terus takon marang murid-muridé Gusti Yésus: “Lah Yésus kok jagongan lan mangan tyampur karo wong kaya ngono?”

¹⁷ Gusti Yésus krungu pitakonané guru-guru Kitab mau, mulané Dékné terus semaur: “Sing mbutuhké dokter kuwi mesti ya sing lara ta, mosok sing waras? Mulané, tekaku nang jagat kéné ora nggolèki wong sing nganggep nèk uripé wis bener, nanging nggolèki wong sing dosa.”

Pitakonan bab pasa

¹⁸ Ing sakwijiné dina murid-muridé Yohanes Pembaptis lan para Farisi pada pasa. Ing dina kuwi ènèng wong pada mara nang nggoné Gusti Yésus takon: “Kenèng apa murid-muridé Yohanes lan murid-muridé para Farisi pada pasa, nanging murid-muridmu kok ora?”

¹⁹ Gusti Yésus terus semaur: “Apa dayoh nang mantènan kaé ora pada mangan énak lan pada mèlu bungah. Suwéné ijik tyampur karo mantèné mesti ya ora ènèng sing sedi. ²⁰ Nanging bakal ènèng wayahé mantèné lanang kuwi bakal digawa lunga. Ing wayah kuwi kantya-kantyané bakal pada sedi lan ora mangan.”

²¹ Mosok salin lawas kenèng ditambah karo gombal anyar sing durung tau diumbah? Ya ora ta. Awit nèk diumbah tambalané bisa mengkeret

terus suwèk menèh, ambané ngungkuli mauné.
²² Lan menèh, mosok anggur anyar diwadahi kantong lan lang lawas? Mesti ora ta! Mengko ndak kantongané bedah lan angguré wutah nganggur. Anggur anyar kuduné diwadahi kantong anyar.

Tujuané dina sabat

kanggo manungsa

²³ Ing sakwijiné dina sabat Gusti Yésus mlaku turut kebon gandum karo murid-muridé. Sak barengé mlaku murid-muridé pada ngepèki wohé gandum dipangan. ²⁴ Wong Farisi sing pada weruh kuwi terus ngomong marang Gusti Yésus: “Lah kepriyé kuwi? Ing dina sabat lak ora éntuk nyambutgawé apa-apa ta? Lah murid-muridmu kok ngepèki gandum?”

²⁵ Gusti Yésus semaur: “Apa kowé ora tau matya bab ratu Daved, dongé dèkné lan kantya-kantyané pada ngelih banget, nanging ora nduwé panganan apa-apa? ²⁶ Apa dèkné ora terus mlebu nang omahé Gusti Allah lan mangan rotiné. Dèkné lak wis ngerti ta nèk namung para imam sing éntuk mangan roti sing wis dipasrahké marang Gusti Allah kuwi. Ing waktu kuwi sing dadi Imam Gedé Abiatar. Malah kantyané mbarang diedumi lan pada mèlu mangan karo Daved. Lan ora ènèng wong sing ngomong nèk dèkné klèru.”

²⁷ Gusti Yésus terus ngomong menèh: “Gusti Allah enggoné nganakké dina sabat kuwi ora kanggo ngangèlké, nanging kanggo ngepénakké uripé manungsa. ²⁸ Mulané, Anaké Manungsa

sing bisa ngarani bab sing éntuk lan sing ora éntuk ditandangi ing dina sabat.”

3

Gusti Yésus nambani wong

ing dina sabat

¹ Ing dina sabat liyané Gusti Yésus mlebu nang sinaguk menèh. Nang kono ènèng wong sing tangané lumpuh sebelah. ² Nang kono uga ènèng wong-wong sing pada nggolèk jalaran kanggo ngelahné Gusti Yésus. Wong-wong iki pada ndelokké, awit kepéngin ngerti Gusti Yésus nambani wongé apa ora ing dina sabat iki. ³ Gusti Yésus terus nyeluk wong sing lumpuh tangané kongkon maju, supaya wong-wong bisa weruh dèkné. ⁴ Gusti Yésus terus takon marang wong-wong: “Aku kepéngin krungu: ing dina sabat apik nggawé betyik apa apik nggawé ala? Apik nulungi wong apa apik matèni?”

Wong-wong amleng kabèh, ora ènèng sing wani semaur apa-apa. ⁵ Gusti Yésus nyawang wong-wong karo ya jèngkèl ya sedi, awit wong-wong ora gelem nitèni barang sing bener. Mulané Dèkné terus ngomong marang wong sing lumpuh tangané: “Tanganmu dietungké!” Wongé terus ngetungké tangané, awit wis ora lumpuh menèh. Saiki wis mari kaya mauné. ⁶ Wong Farisi sing nang kono terus pada lunga. Terus pada rembukan karo wong-wong golongané Hérodès. Bebarengan wong-wong kuwi pada nggawé akal kepriyé enggoné arep matèni Gusti Yésus.

Gusti Yésus mulangi sangka prau

⁷⁻⁸ Gusti Yésus lan murid-muridé pada lunga nang pinggir mér Galiléa. Wong okèh banget pada ngetutké Dèkné. Enèng sing sangka bawah Galiléa lan Yudéa lan sangka kuta Yérusalèm. Uga ènèng sing sangka bawah Iduméa, sangka abrahamé laut Yordan lan sangka sak kiwa-tengené kuta Tirus lan Sidon. Wong-wong iki pada gemruduk marani Gusti Yésus, awit kabèh krungu nèk Dèkné nindakké barang sing nggumun-nggumunké.

⁹ Mulané Gusti Yésus ngomongi murid-muridé kongkon pada nyawiské prau siji. Dadiné senajan wong okèh pada esuk-esukan kepéngin maju, Gusti Yésus ora usah diesuk-esuk wong, awit Dèkné bisa njagong nang prauné. ¹⁰ Gusti Yésus wis nambani wong pirang-pirang, mulané wong-wong sing nduwé lara pada ngesuk-esuk, kepéngin ndemèk Dèkné supaya bisa mari. ¹¹ Wong-wong sing dikwasani demit nèk weruh Gusti Yésus terus pada niba nang ngarepé. Demité terus pada bengok-bengok ngomong: “Kowé kuwi Anaké Gusti Allah!”

¹² Nanging demit-demit mau disenèni karo Gusti Yésus, dipénging ngomong-omongké Dèkné kuwi sapa.

Gusti Yésus milih rasul rolas

¹³ Gusti Yésus saiki terus munggah nang gunung. Dèkné milih wong-wong sing kongkon mèlu. Wong-wong ya terus pada teka. ¹⁴⁻¹⁵ Sangka tengahé wong-wong sing pada teka kuwi Gusti Yésus terus milih wong rolas sing kudu mèlu Dèkné nang endi waé. Awit wong rolas iki sing bakal

nggelar kabar kabungahané Gusti Allah lan bakal nduwèni kwasa nundungi demit.

16-17 Sing dipilih ya wong rolas iki: Simon sing dikèki jeneng liyané, yakuwi Pétrus, Yakobus karo Yohanes sing kakang-adi. Kabèh loro iki anaké Sébédéus lan pada diarani Boanèrges karo Gusti Yésus, tegesé: anak gluduk. 18-19 Sing liya-liyané jenengé Andréas, Filipus, Bartoloméus, Matéus, Tomas, Yakobus anaké Alféus, Tadéus, Simon sing diarani Patriot lan Yudas sangka Iskariot, sing ing tembé bakal ngelungké Gusti Yésus marang mungsuhé.

Gusti Yésus lan Sétan

20 Gusti Yésus terus balik nang omah. Nanging wong okèh banget pada teka menèh marani Dèkné, sampèk ora kober mangan. 21 Sedulur-seduluré Gusti Yésus pada krungu bab kuwi. Lan menèh ènèng sing ngomong nèk Dèkné kuwi ora waras. Mulané sedulur-seduluré mau terus budal arep marani Gusti Yésus diejèk mulih.

22 Guru-guru Kitab sing teka sangka Yérusalèm pada ngomong: “Wong kuwi dikwasani Bèsebul, penggedéné demit. Mulané Dèkné bisa ngetokké demit.”

23 Wong-wong mau terus dityeluk karo Gusti Yésus lan diwulangi nganggo tembung gambar. Gusti Yésus ngomong: “Mosok Sétan arep nglawan balané déwé? Mesti ora ta! 24 Semunggoné ing sakjeroné negara wongé pada memungsuhan marang sakpada-pada, negara kuwi mesti bakal rusak. 25 Uga ing sakjeroné omah-omah, nèk wongé pada neng-nengan lan memungsuhan,

brayat kuwi mesti ndang bubrah. ²⁶ Lah saiki dipikir déwé sing apik: nèk Sétan nglawan balané déwé, lah gèk kepriyé? Mesti Sétan ya wis ora nduwé bala menèh.

²⁷ “Apa ènèng wong bisa ngleboni omahé wong sing gedé lan rosa pawakané, terus nyolongi sembarang sak ènèngé? Mesti ya ora bisa! Malingé kudu bisa mbanda sing nduwé omah ndisik, sakdurungé bisa ngusungi sembarangé.

²⁸ “Iki dirungokké sing apik. Gusti Allah gelem ngapura manungsa, senjata salahé gedéné lan okèhé kaya ngapa, uga nèk ngèlèk-èlèkké wong liyané. ²⁹ Nanging sapa sing ngèlèk-èlèkké Roh Sutyi ora bakal dingapura slawas-lawasé, nanging bakal nyangga salah iku sak terusé.” ³⁰ Gusti Yésus ngomong ngono kuwi, awit wong-wong pada ngarani nèk Dèkné dikwasani demit.

Gusti Yésus lan seduluré

³¹ Sakwisé kuwi ibuné lan adik-adiké Gusti Yésus pada teka. Wong-wong iki pada ngentèni nang njaba lan kongkonan nyelukké Gusti Yésus.

³² Wong okèh pada jagongan ngubengi Gusti Yésus. Wong-wong terus ngomong: “Gusti, ibu lan adikmu pada nang njaba nékokké Kowé!”

³³ Gusti Yésus semaur: “Ibuku lan adikku kuwi sakjané sapa ta?” ³⁴⁻³⁵ Dèkné terus nyawang wong-wong sing pada njagong ngubengi Dèkné lan ngomong: “Ya iki ibuku lan sedulurku. Sapa waé sing manut marang Gusti Allah, yakuwi sedulurku lanang lan sedulurku wédok lan ibuku tenan.”

4

Tembung gambar bab wong nyebar

¹ Gusti Yésus mulangi wong-wong menèh nang pinggiré mér Galiléa. Nanging sangking okèhé wongé sing pada ngrungokké, Dèkné terus mung-gah nang prau sing nang kono terus mulangi sangka kono. Wong-wong sing ngrungokké pada ngadek nang pinggir. ² Pirang-pirang prekara sing dirembuk karo Gusti Yésus. Dèkné nèk mulangi nganggo gambar.

³ Gusti Yésus ngomong ngéné: “Dirungokké sing apik. Enèng wong budal nang kebon arep nyebar. ⁴ Dongé nyebar, wijiné ènèng sing tiba nang pinggir dalan terus dipangan manuk. ⁵⁻⁶ Saloké tiba nang panggonan sing atos, sing tipis lemahé. Ya gelis tukul, nanging kadung panas banter terus garing, awit ora ènèng oyoté. ⁷ Liyané tiba nang panggonan sing okèh eriné. Wijiné tukul, nanging kalah karo eri-eriné, mulané ya ora bisa metu wohé. ⁸ Nanging uga ènèng wiji sing tiba nang lemah apik. Wiji iki tukul sampèk gedé terus ngetokké woh dadi telung puluh, liyané malih swidak lan ènèng liyané sing dadi satus.”

⁹ Gusti Yésus terus nutup piwulangé ngomong: “Sapa sing nduwé kuping, dirungokké sing apik!”

¹⁰ Dongé Gusti Yésus njagong déwé, terus ènèng wong sing mèlu ngrungokké piwulangé mau pada teka bareng karo murid sing rolas. Wong-wong nyuwun marang Gusti Yésus ndunungké gambar mau. ¹¹ Gusti Yésus terus ngomong ngéné: “Ing jaman mbiyèn Gusti Allah ora ndunung-ndunungké bab iki, nanging saiki kowé wis pada

ngerti wewadiné Kratoné Gusti Allah. Nanging kanggo wong-wong sing ora gelem pretyaya, Aku sing mulangi nganggo tembung-tembung gambar. ¹² Dadiné,
 ‘Senajana pada weruh,
 nanging ora bisa nitèni
 lan senajana pada ngrungokké
 ora bisa dunung.
 Awit nèk pada nitèni
 lan pada dunung,
 wong-wong kuwi mesti
 terus pada manut marang Gusti Allah
 lan salahé uga bisa dingapura.
 Nanging ora pada gelem.’ ”

Gusti Yésus ndunungké tembungé

¹³ Gusti Yésus terus ngomong marang wong-wong: “Mosok kowé ora pada dunung piwulangé sangka tembung gambar iki? Lah kepriyé kowé bisané dunung sing liya-liyané? ¹⁴ Wong sing nyebar kuwi wong sing ngabarké pituturé Gusti Allah. ¹⁵ Wiji-wiji sing tiba nang pinggir dalan kuwi nggambarké wong-wong sing krungu pituturé Gusti Allah, nanging terus pada lali. Sétan mbuwang pitutur mau sangka atiné. ¹⁶ Wiji-wiji sing tiba nang panggonan sing atos, kuwi nggambarké wong-wong sing krungu lan gelem nampa pituturé Gusti Allah. Wong-wong iki terus pada seneng lan nduwèni kabungahan. ¹⁷ Nanging pituturé Gusti Allah ora ngoyot ing atiné. Mung demen anyar waé. Nèk katekan kangèlan lan disengiti karo liyané, jalaran nurut pituturé Gusti Allah, wong-wong iki terus semplak pengandelé.

18 Wiji-wiji sing tiba nang tengahé eri-eri kuwi nggambarké wong-wong sing krungu lan nampa pituturé Gusti Allah. 19 Nanging terus pada bingung bab kauripan ing donya lan mung mikirké barang sing ora-ora, awit pada kepéngin sugih. Mulané terus pada lali marang pituturé Gusti Allah. 20 Nanging wiji sing tiba nang lemah sing apik kuwi nggambarké wong-wong sing krungu pituturé Gusti Allah terus pada pretyaya sak atiné. Dadiné pituturé Gusti Allah ngetokké woh ing uripé wong kuwi, ping telung puluh, liyané swidak lan liyané menèh ping satus.”

Pituturé Gusti Allah kaya dian

21 Gusti Yésus terus mulangi menèh: “Pituturé Gusti Allah kuwi kenèng dipadakké karo dian. Apa ènèng wong nyumet dian terus ditutupi ténggok apa didèkèk nang ngisor kolong? Ya ora ta! Diané mesti didèkèk nang méja apa dityantèlké nang tyagaké. 22 Awit apa sing didelikké kuwi mesti kapan-kapan bakal dietokké lan apa waé sing disimpen kuwi mesti ya supaya kapan-kapan dikétokké. 23 Sing nduwé kuping, dirungokké sing apik.”

24 Gusti Yésus terus ngomong: “Aja namung ngrungokké karo kupingmu waé, nanging sembarang kudu mbok pikir sing apik. Nèk kowé ngrungokké sing tenanan, mesti kowé ya bakal dunung okèh lan pangertimu bakal mundak terus. 25 Awit sapa sing nggatèkké marang pituturku bakal mundak okèh kaweruhé, nanging sing ora gelem nggugu, senajana ngerti namung setitik, kuwi waé bakal lali.”

Tembung gambar bab wiji sing tukul

²⁶ Gusti Yésus neruské tembungé: “Kratoné Gusti Allah kuwi kenèng dipadakké karo sakwijiné wong sing nyebar wiji nang keboné. ²⁷ Sakwisé nyebar terus ditinggal, mbengi turu, ésuk tangi, suwi-suwi wijiné tukul déwé sampèk gedé, wongé déwé ora ngerti kepriyé tukulé! ²⁸ Lemahé sing nukulké, sampèk metu wohé, ndisiké gagangé, terus ngembang lan metu wuléné. ²⁹ Nèk pariné wis tuwa terus dierit, awit wis wayahé panèn.”

Tembung gambar bab wiji

sing tyilik déwé

³⁰ Gusti Yésus terus ngomong: “Kratoné Gusti Allah kenèng dipadakké karo apa menèh? ³¹ Kenèng dipadakké karo wiji sing tyilik déwé. ³² Nanging nèk disebar terus tukul, gedéné ngungkuli tanduran liyané. Pangé gedé-gedé, mulané manuk-manuk seneng ngiyup lan nggawé susuk nang kono.”

³³ Gusti Yésus enggoné mulangi wong-wong bab pituturé Gusti Allah ya nganggo tembung-tembung gambar ngono kuwi, sak kuwaté wong-wong sing ngrungokké. ³⁴ Dèkné ora tau mulangi tanpa nganggokké tembung gambar. Nanging nèk Dèkné déwé karo murid-muridé, sembarang didunung-dunungké.

Gusti Yésus ngendek ombak gedé

³⁵ Dongé wis surup ing dina kuwi, Gusti Yésus ngejèk murid-muridé, ngomong: “Hayuk pada ngabrah!” ³⁶ Gusti Yésus wis nang njeroné

prau. Murid-muridé terus budal numpak prauné, wong-wong liyané ditinggal nang daratan. Enèng prau-prau liyané mbarang sing mèlu. ³⁷ Ora let suwi terus ènèng angin banter. Ombaké ngantemi prauné sampèk kebek banyu lan mèh kelep. ³⁸ Gusti Yésus malah ijik turu nang mburi, bantalan. Murid-muridé terus pada nggugah Dèkné ngomong: “Gusti, apa awaké déwé arep mbok ejarké bèn kelep?”

³⁹ Gusti Yésus terus tangi. Angin lan ombak dipréntah: “Mandeka!” Anginé sakwat mandek lan banyuné malih anteng. ⁴⁰ Gusti Yésus terus nyenèni murid-muridé: “Kenèng apa kowé kok pada wedi? Apa kowé durung pretyaya marang Aku?”

⁴¹ Murid-muridé pada wedi banget lan takon marang sakpada-pada: “Wong iki sapa ta? Angin lan banyu kok manut marang Dèkné?”

5

Gusti Yésus kepetuk wong

sing dikwasani demit

¹ Gusti Yésus lan murid-muridé wis ngabrah lan saiki pada tekan panggonané bangsa Gérasa.

² Kadung medun sangka prau Dèkné terus kepetuk wong sing dikwasani demit. Wong iki tekané sangka guwa-guwa kuburané wong kono.

³ Pantyèn wong iki manggoné ya nang guwa-guwa kuburan kono. ⁴ Wis bolak-balik dèkné tangansikilé diranté, nanging ajek dipedot. Mulané saiki ora ènèng wong sing wani mbanda dèkné menèh.

⁵ Awan-wengi wong iki kluyuran nang kuburan

lan gunung-gunung kono, karo bengak-bengok lan ngantemi awaké karo watu.

⁶ Ing dina kuwi, dongé wongé weruh Gusti Yésus sangka kadohan, dèkné terus mblayu marani terus niba nang ngarepé. ⁷⁻⁸ Gusti Yésus terus mréntah demité: “Demit, metua sangka wong iki!” Demité terus mbengok banter ngomong: “Duh Gusti Yésus, Anaké Gusti Allah sing kwasa déwé, Kowé kok ngurusi aku. Aku nyuwun, Gusti Allah dadi seksi, aku mbok aja disetrap.”

⁹ Gusti Yésus terus takon: “Sapa jenengmu?”

Demité semaur: “Awaké déwé jenengé Légiun, awaké déwé nang kéné okèh banget.” ¹⁰ Demité terus nyuwun banget marang Gusti Yésus, supaya ora dikongkon lunga sangka panggonan kono.

¹¹ Saiki nang gunungané panggonan kono ènèng babi pirang-pirang ijik pada nggolèk pangan.

¹² Demit-demité mau terus pada nyuwun marang Gusti Yésus: “Mbok awaké déwé dililani mlebu nang babi-babi kaé.” ¹³ Gusti Yésus nglilani. Demité terus pada metu sangka wongé lan mlebu nang babi-babi mau. Kira-kira ènèng babi rong èwu okèhé, kabèh pada pating gruduk medun sangka gunungan kono, terus mblandang nang mér. Kabèh kelep.

¹⁴ Sing tukang angon babiné terus pada mblayu lunga, ngomongi wong-wong sing nang kuta bab lelakon kuwi. Wong-wong terus pada teka, awit kepéngin weruh déwé. ¹⁵ Kadung tekan nggoné Gusti Yésus, terus pada weruh wong sing mauné dikwasani demit njagong nang kono. Wongé saiki nganggo salin lan angen-angéné wis waras. Nanging wong-wong ijik pada wedi. ¹⁶ Wong-wong

sing weruh lelakoné wong sing mauné dikwasani demit lan babi-babi mau terus pada ngomongi wong-wong kuwi.

¹⁷ Mulané kabèh terus pada nyuwun marang Gusti Yésus supaya lunga sangka panggonan kono.

¹⁸ Kadung Gusti Yésus arep munggah nang prauné, wong sing mauné dikwasani demit terus marani Dèkné, nembung arep mèlu.

¹⁹⁻²⁰ Nanging ora éntuk. Gusti Yésus ngomong: “Kana kowé mulih waé. Diomongké marang sedulur-sedulurmu apa sing ditindakké karo Gusti Allah lan sepira gedéné kabetyikané Dèkné marang kowé.” Wongé terus lunga lan ngabar-ngabarké nang sak bawah Dékapolis bab enggoné Gusti Yésus nulungi dèkné. Wong-wong sing krungu pada nggumun kabèh.

Gusti Yésus nangèké anaké Jairus lan nambani wong wédok sing lara

²¹ Gusti Yésus ngabrah menèh karo prauné. Wong pirang-pirang terus pada nglumpuk marani Dèkné. Mulané Dèkné terus nang pinggir mér kono waé. ²² Ora let suwi terus ènèng wong mara nang nggoné Gusti Yésus. Wong iki pengarepé sinaguk, jenengé Jairus. Tekan nggoné Gusti Yésus Jairus terus niba nang ngarepé. ²³ Dèkné nyuwun: “Duh Gusti, anakku wédok lara nemen tenan. Mbok hayuk nang nggonku ta! Anakku mbok ditumpangi tangan supaya bisa waras lan urip terus.”

²⁴ Gusti Yésus terus mèlu Jairus. Wong pirang-pirang pada mèlu, sampèk pada ngesuk-esuk Gusti Yésus.

²⁵ Nang tengahé wong-wong kuwi ènèng wong wédok siji sing lara ngetokké getih. Wis rolas taun suwéné wongé nduwé lara kuwi. ²⁶ Pirang-pirang dokter wis diparani, sampèk duwité lan bandané entèk kabèh, nanging ora bisa mari, malah mundak nemen. ²⁷ Saiki wongé krungu nèk Gusti Yésus bisa nambani wong lara, mulané dèkné terus nékat mèlu nrombol nang mburiné Gusti Yésus. ²⁸ Wongé pretyaya ngéné: “Nèk aku bisa ndemèk saliné waé, aku mesti mari.”

Mulané wongé ya terus ndemèk saliné Gusti Yésus. ²⁹ Sakwat getihé wongé mampet lan wongé krasa nèk larané wis ilang kabèh. ³⁰ Gusti Yésus uga krasa nèk ènèng kekuwatan metu sangka awaké. Dèkné terus minger ndelokké wong-wong nang mburiné lan takon: “Sapa sing ndemèk salinku?”

³¹ Murid-muridé semaur: “Gusti, lah sapa sing ngerti! Wong pirang-pirang kaya ngono pada ngesuk-esuk Kowé, lah kok Kowé takon: ‘Sapa sing ndemèk salinku?’ ”

³² Nanging Gusti Yésus nyawang wong-wong, nggolèki wongé sing ndemèk saliné. ³³ Wong wédok mau rumangsa sing ndemèk lan dèkné saiki wis krasa waras awaké, mulané terus maju. Karo ndredek sangking wediné, dèkné niba nang ngarepé Gusti Yésus terus ngaku. ³⁴ Gusti Yésus ngomong: “Yu, kowé saiki wis mari, awit kowé pretyaya. Kana mulih. Mlaku sing apik-apik. Kowé wis mari tenan.”

³⁵ Gusti Yésus durung rampung sing ngomong, kok terus ènèng kongkonan sangka omahé Jairus ngomong nèk anaké wis mati. Wongé ngomong

ngéné marang Jairus: “Anakmu wis ninggal. Guruné wis aja dirusuhi!”

³⁶ Gusti Yésus krungu, nanging ora ngrèwès omongané wong kuwi mau, malah ngomong: “Aja wedi Jairus, pretyaya waé!” ³⁷ Wong-wong dipenging mèlu nang omahé Jairus. Sing diejèk namung rasul Pétrus, Yakobus lan Yohanes. ³⁸ Kadung wis tekan omahé, Gusti Yésus krungu wong tangisan pating jlerit. ³⁹ Dèkné mlebu terus ngomong marang wong-wong: “Kenèng apa kok pada nangis pating jlerit? Botyahé ora mati, namung turu!”

⁴⁰ Nanging Gusti Yésus malah diguyu. Wong-wong terus dikongkon metu kabèh. Namung wong tuwané botyahé lan murid telu mau diejèk mlebu nang kamaré. ⁴¹ Gusti Yésus terus nyekel tangané botyahé karo ngomong: “Talita kum!” Nèk tyara Jawa: “Tangi wuk!”

⁴² Sakwat botyahé tangi terus mlaku. (Botyahé umuré rolas taun.) Wong tuwané botyahé lan murid-muridé mau pada nggumun banget. ⁴³ Gusti Yésus terus ngomong: “Aja sampèk wong liya-liyané krungu bab iki.”

Wong tuwané terus dikongkon ngekèki mangan botyahé.

6

Nang panggonané déwé

Gusti Yésus ora diajèni

¹ Sangka nggoné Jairus Gusti Yésus terus mulih nang kuta panggonané. Iku kuta Nasarèt. Murid-muridé mbarang pada mèlu. ² Ing dina sabat

Gusti Yésus terus molai mulangi nang sinaguk kono. Wong-wong sing ngrungokké pada nggumun kabèh. Pada ngomong: “Wong iki éntuk piwulangan sangka ngendi ya? Kok pinter temen? Kok bisa nindakké mujijat-mujijat mbarang? ³ Iki lak sing tukang nggawé krosi-méja kaé ta? Anaké Maria, tunggalé Yakobus, Yoses, Yudas lan Simon. Adik-adiké sing wédok mbarang lak manggon nang kéné ta?” Wong-wong pada nampik Gusti Yésus.

⁴ Mulané Gusti Yésus ngomong marang wong-wong: “Nabi kuwi nang endi-endi diajèni, kejaba nang panggonané déwé. Seduluré déwé waé ora ngajèni.”

⁵ Mulané Dèkné ora bisa nindakké mujijat-mujijat nang kono. Namung wong lara siji-loro ditumpangi tangan karo Gusti Yésus, terus pada mari. ⁶ Gusti Yésus déwé ya nggumun, wong-wong kok ora gelem pretyaya.

Gusti Yésus ngongkon murid rolas budal

Gusti Yésus terus budal nang désa-désa nang kiwa-tengené kuta Nasarèt kono, mulangi wong-wong bab pituturé Gusti Allah. ⁷ Dèkné uga manggil murid sing rolas dikongkon budal loro-loro nggelar kabar kabungahan lan dikèki pangwasa nundungi demit. ⁸ Nanging dipenging nggawa apa-apa, kejaba tekené. Pangan ora, duwit ya ora. ⁹ Kenèng nganggo tèklèk, nanging ora éntuk nggawa salin dobel. ¹⁰ Gusti Yésus terus ngomong: “Nèk kowé merdayoh nang omahé sakwijné wong, nginepa nang kono waé nganti kowé lunga menèh. ¹¹ Nèk nang sakwijné panggonan

wongé ora gelem nampa lan ora gelem ngrungokké kowé, lungaa waé sangka kono. Nanging lemahé diketokké sangka sikilmu, supaya pada ngerti nèk pada nampik kowé.”

¹² Murid rolas mau terus pada budal mituturi wong-wong, kongkon pada ninggal urip ala lan manut marang Gusti Allah. ¹³ Demit pirang-pirang pada ditundungi lan okèh wong lara pada ditambahi nganggo usapan lenga.

Yohanes Pembaptis dipatèni

¹⁴ Gusti Yésus selot suwi selot kesuwur lan nang endi-endi wong-wong pada krungu bab Dèkné, uga ratu Hérodès. Enèng sing ngomong: “Yésus iki ya Yohanes Pembaptis sing urip menèh, mulané Dèkné bisa nindakké mujijat.”

¹⁵ Liyané ngomong: “Yésus iki mesti nabi Elia sing urip menèh.”

Enèng liyané menèh sing ngomong: “Yésus kuwi nabi tunggalé liya-liyané ing jaman mbiyèn.”

¹⁶ Kadung ratu Hérodès krungu, dèkné ngomong: “Yésus iki Yohanes sing wis tak ketok guluné, nanging urip menèh.” ¹⁷ Awit mauné Yohanes wis dilebokké nang setrapan karo ratu Hérodès, nuruti jalukané Hérodias. Jalaran Yohanes ajek ngomongi ratuné nèk klakuané kebatyut. Hérodès ngepèk Hérodias, bojoné Filipus, kakangé déwé. ¹⁸ Yohanes ngomong: “Kowé ora kenèng ngepèk ipému déwé nèk bojoné ijik urip!”

¹⁹ Mulané Hérodias ngintyim-intyim Yohanes arep dipatèni, nanging durung bisa, awit ijik dialang-alangi karo ratu Hérodès. ²⁰ Hérodès déwé wedi karo Yohanes, awit ngerti nèk Yohanes kuwi

wong bener lan wong sutyi, mulané dèkné ya di-jaga. Hérodès seneng ngrungokké Yohanes, senajan tembungé marakké dèkné wedi lan bingung.

²¹ Nanging ing sakwijiné dina Hérodias nemu kelunggaran kanggo matèni Yohanes, yakuwi, dongé ratu Hérodès tutup taun lan nganakké pésta gedé; wong gedé-gedé, uga para penggedéné militèr lan para penggedéné distrik Galiléa pada teka kabèh. ²² Kadung anaké Hérodias molai njogèt, ratuné lan dayoh-dayohé terus pada seneng tenan karo botyah wédok kuwi. Mulané ratu Hérodès terus ngomong marang botyahé: “Kowé kepéngin apa Wuk, sak njalukmu tak kèki. ²³ Tenan, aku janji marang kowé, senajana kowé njaluk separoné negaraku, bakal tak kèkké!”

²⁴ Botyahé terus lunga takon ibuné: “Bu, aku énaké njaluk apa ya?”

Ibuné semaur: “Kana kowé njaluk endasé Yohanes Pembaptis!”

²⁵ Botyahé terus balik menèh nang nggoné ratuné ngomong: “Aku njaluk endasé Yohanes Pembaptis nang piring!”

²⁶ Ratu Hérodès sedi banget krungu penjalukan kuwi. Nanging dèkné ora bisa apa-apa, awit wis kadung janji. Karomenèh dayohé pada mèlu nyeksèni janjiné. ²⁷ Mulané dèkné terus ngongkon sing tukang jaga kono ngetok guluné Yohanes lan kongkon nggawakké mbronon. Wongé terus budal lan nang setrapan kono dèkné ngetok guluné Yohanes. ²⁸ Endasé terus digawa nang piring dikèkké botyahé. Botyahé terus masrahké endasé marang ibuné. ²⁹ Murid-muridé Yohanes krungu

nèk dèkné wis ninggal, mulané terus pada njukuk layoné dikubur.

Rangsuman pangan sing nggumunké

³⁰ Para rasul wis pada balik menèh nang nggoné Gusti Yésus. Nang kono pada nyritakké bab sembarang sing ditindakké lan diwulangké.

³¹ Gusti Yésus terus ngomong: “Hayuk pada nggolèk panggonan sing sepi kanggo lèrèn sedilut.” Awit wong okèh pada teka-lunga sampèk Gusti Yésus lan murid-muridé ora kober mangan.

³² Mulané terus ninggal wong-wong lunga karo prauné nggolèk panggonan sepi.

³³ Nanging wong okèh weruh lungané lan nitèni parané Gusti Yésus. Sangka kuta-kuta wong-wong pada budal mlaku ndisiki. ³⁴ Kadung Gusti Yésus medun sangka prauné, Dèkné weruh wong okèh wis nang kono. Dèkné terus melas banget, awit wong-wong kuwi kaya wedus sing ora ènèng sing ngengon. Mulané Gusti Yésus terus mulangi wong-wong bab werna-werna prekara. ³⁵ Dongé wis soré murid-muridé ngomong marang Gusti Yésus: “Saiki wis soré lan nang panggonan kéné ora ènèng apa-apa. ³⁶ Mbok wong-wong dikongkon lunga bèn pada nggolèk mangan déwé-déwé nang désa-désa.”

³⁷ Nanging Gusti Yésus semaur: “Kowé sing kudu ngekèki mangan wong-wong.”

Murid-muridé ngomong: “Lah kuwi pirang duwit waé?” ³⁸ Gusti Yésus terus takon: “Kana didelok ènèng roti pira!”

Kadung wis niliki terus ngomong: “Enèng roti lima lan iwak loro!”

³⁹ Gusti Yésus terus ngongkon murid-muridé nata wong-wong, bèn pada njagong nang suketan, sakkrompol-sakkrompol. ⁴⁰ Wong-wong terus pada njagong; ènèng krompolan sing wongé satus, ènèng sing sèket. ⁴¹ Gusti Yésus terus njikuk roti lima lan iwak loro mau. Dèkné nyawang nduwur karo ndonga. Sakwisé kuwi rotiné terus dityuwil-tyuwil lan dikèkké marang murid-muridé kongkon ngedum marang wong-wong. Iwak loro mau uga dityuwil-tyuwil terus diedum-edumké. ⁴² Wong kabèh pada mangan sampèk warek. ⁴³ Turahané roti lan iwak sing ora kepangan dilumpukké ènèng rolas ténggok. ⁴⁴ Sing mangan ènèng wong limang èwu, kuwi namung wong lanangé.

Gusti Yésus mlaku nang mér

⁴⁵ Sakwisé iku Gusti Yésus terus ngongkon murid-muridé numpak prauné ndisik nang désa Bètsaida, nang abrahan. Wong-wong liyané terus disuwun kongkon mulih. ⁴⁶ Kadung wis pisah karo murid-muridé, Gusti Yésus terus munggah gunung arep ndonga. ⁴⁷ Dongé surup prauné wis nang tengah-tengah, nanging Gusti Yésus ijik nang daratan déwé. ⁴⁸ Gusti Yésus weruh nèk murid-muridé kangèlan tenan sing ndayung, awit tatapan angin. Kira-kira jam telu tekané jam nenem ésuk Gusti Yésus terus nusul, mlaku nang mér. Kétoké Dèkné mlaku terus, kaya arep ngliwati prauné. ⁴⁹ Kadung murid-muridé weruh Gusti Yésus mlaku nang banyu terus pada njerit. Ndarani weruh mokmedi. ⁵⁰ Kabèh weruh Dèkné terus pada wedi.

Mulané Gusti Yésus ngomong: “Aja pada kagèt! Iki Aku! Wis aja pada wedi menèh!” ⁵¹ Gusti Yésus terus mèlu numpak prauné lan anginé terus mandek. ⁵² Murid-muridé durung pada nitèni kwasané Gusti Yésus, senajana weruh Dèkné ngekèki mangan wong limang èwu.

Wong lara pada mari menèh

⁵³ Gusti Yésus lan murid-muridé terus ngabrah mér tekan bawah Genésarèt. Nang kono terus medun sangka prauné. ⁵⁴ Wong-wong pada nitèni nèk kuwi Gusti Yésus. ⁵⁵ Sakwat liya-liyané sak désa terus diomongi kabèh. Sing lara terus digotongi sak lèmèké. ⁵⁶ Endi waé sing ditekani Gusti Yésus, kebonan, désa apa kuta, wong-wong mesti pada teka nggawa sing lara, terus diglétakké nang lataré pasar. Wong-wong pada nyuwun marang Gusti Yésus nglilani sing lara ndemèk saliné Dèkné, senajan namung gombyoké. Sing ndemèk terus pada mari.

7

Bab pernatan gawéané manungsa

¹ Ing sakwijiné dina ènèng wong Farisi lan guru Kitab sak krompol sangka Yérusalèm teka nang nggoné Gusti Yésus. ² Wong-wong iki weruh nèk murid-muridé Gusti Yésus ènèng sing mangan tanpa wisuh tangané ndisik.

³ Para Farisi lan sasaté wong Ju kabèh lumrahé wisuh ndisik nèk arep mangan, manut pernatané mbah-mbahané mbiyèn. ⁴ Kaya nèk tekan pasar

mbarang, mesti wisuh ndisik sakdurungé mangan apa-apa. Lan ijik ènèng pernatatan pirang-pirang menèh sing kudu dilakoni, kaya ngumbah mangkok, tyangkir lan kendil.

⁵ Mulané para Farisi lan guru-guru Kitab mau pada maido Gusti Yésus ngéné: “Kenèng apa kok murid-muridmu ora pada nurut pernatatan tinggalané mbah-mbahané awaké déwé? Kok pada mangan tanpa wisuh ndisik?”

⁶ Gusti Yésus semaur: “Kowé kuwi namung kétok apik njabané. Pantyèn tyotyok banget sing diomong karo nabi Yésaya mbiyèn bab kowé kuwi, sing uniné ngéné:

‘Tembungé Gusti Allah: Bangsa iki enggoné memuji Aku namung karo lambéné, nanging atiné adoh sangka Aku!’

⁷ ‘Enggoné nyembah marang Aku ora ènèng gunané, awit pada mulangi wong-wong kongkon nglakoni pernatatan-pernatatan gawéané manungsa.’

⁸ “Kowé namung nurut pernatatané manungsa, wèté Gusti Allah malah pada mbok singkirké.

⁹ “Pantyaèn pinter nggonmu pada nyingkiri wèté Gusti Allah, supaya bisa neruské karepmu déwé.

¹⁰ Nabi Moses lak wis tau ngomong ngéné ta: ‘Ngajènana marang wong tuwamu. Sapa ngolok-olok bapa-biyungé kudu dipatèni.’ ¹¹⁻¹² Nanging kowé malah pada mulangi ngéné: Urunan sing arep mbok kèkké marang wong tuwamu kenèng dikèkké marang Gusti Allah. Dadiné kowé ora usah ngekèki marang wong tuwamu menèh.

¹³ Dadiné wèté Gusti Allah mbok singkirké, kowé

malah pada nganggokké pernatamu déwé. Lan ijik ènèng liya-liyané menèh bab kaya ngono kuwi sing mbok lakoni!”

Barang sing marakké ala

¹⁴⁻¹⁵ Gusti Yésus terus nyeluk wong-wong kabèh dipituturi ngéné: “Tembungku iki dirungokké, supaya kabèh bisa dunung sing apik. Barang sing mlebu nang wetengé manungsa kuwi ora bisa marakké ala, nanging barang sing metu sangka pikirané, iku sing marakké manungsa nglakoni ala. (¹⁶ Mulané, dirungokké sing apik, kowé sing nduwé kuping.”)

¹⁷ Wong-wong terus ditinggal, Dèkné terus mlebu omah. Nang njero omah kono murid-muridé takon marang Gusti Yésus bab sing diwulangké mau, awit ora pada dunung. ¹⁸⁻¹⁹ Gusti Yésus semaur: “Mosok kowé mbarang ora dunung. Apa kowé ora ngerti nèk barang sing dipangan kuwi ora mlebu atiné, nanging mlebu wetengé manungsa terus metu menèh. Mulané panganan kuwi ora bisa marakké manungsa ala.” (Nang kéné Dèkné ndunungké nèk panganan apa waé kenèng dipangan.)

²⁰ Gusti Yésus terus ngomong menèh: “Sing marakké manungsa nglakoni ala kuwi barang sing metu sangka atiné, yakuwi pikirané. ²¹⁻²² Kayadéné laku bédang, nyenyolong, mematèni, ngrusui bojoné liyané, murka, srakah, sak wernané penggawé ala, memèrèn, memisuh, sombong lan sembrana.” ²³ Kuwi kabèh metuné sangka pikirané manungsa. Kuwi sing marakké manungsa ala.

Pengandelé wong wédok

sangka Siro-Fenisia

²⁴ Sangka panggonan kono Gusti Yésus terus lunga nang bawah Sidon lan Tirus. Nang kono Dèkné terus mlebu nang sakwijiné omah, supaya ora ènèng wong ngerti nèk Dèkné teka. Nanging wong-wong meksa ngerti. ²⁵⁻²⁶ Ora let suwi terus ènèng wong wédok teka. Wongé krungu bab Gusti Yésus. Wong iki nduwé anak wédok sing keleton demit. Wongé niba nang ngarepé Gusti Yésus lan nyuwun supaya ngetokké demit sing ngwasani anaké. Nanging wong wédok iki dudu wong Ju, dèkné wong lairan Fenisia nang negara Siro. ²⁷ Mulané Gusti Yésus ngomong ngéné: “Ah, mbok bèn anak-anaké déwé pada warek ndisik. Ora lumrah nèk pangané anak-anak dikèkké asu!”

²⁸ Nanging wong wédoké semaur: “Bener Gusti, nanging asuné lak éntuk rèbèlané anak-anak ta?”

²⁹ Gusti Yésus terus ngomong: “Wis, kana mulih. Anakmu wis mari. Sangka tembungmu kuwi Aku ngerti nèk kowé pretyaya marang Aku!”

³⁰ Wongé terus mulih. Tekan omah nemu anaké ngglétak anteng nang ambèn. Demité wis lunga.

Gusti nambani wong budek-bisu

³¹ Gusti Yésus lunga sangka bawah Tirus budal nang bawah mér Galiléa. Nanging mlakuné ngliwati kuta Sidon lan bawah Dékapolis. ³² Nang Galiléa kono ènèng wong sing budek lan bisu digawa nang nggoné Dèkné. Wong-wong nyuwun marang Gusti Yésus supaya numpangi tangan marang wong lara iki. ³³ Wong budek-bisu iki

terus didèwèkké karo Gusti Yésus, adoh karo wong-wong liyané. Kuningé wongé kabèh loro terus didulek. Sakwisé ngono Gusti Yésus terus idu lan ndemèk ilaté wongé. ³⁴ Dèkné terus nyawang nduwur karo ngetyulké ambekan, terus ngomong marang wongé: “Éfata!” Tegesé: “Mengaa!”

³⁵ Kuningé wongé terus bisa krungu lan ilaté malih lemes, terus bisa omong-omongan kaya sak lumrahé. ³⁶ Gusti Yésus menging wong-wong ngabar-ngabarké lelakon mau, nanging wong-wong malah pada ndadi sing ngomong-omongi liya-liyané. ³⁷ Kabèh pada nggumun banget lan ngomong: “Wah, jan nyata tenan. Dèkné bisa sembarang. Sing budek bisa krungu lan sing bisu bisa ngomong.”

8

Rangsuman sing nggumunké

¹ Ora let suwi wong-wong pada ngumpul menèh ngrungokké piwulangé Gusti Yésus. Nanging nang kono ora ènèng panganan apa-apa. Mulané Gusti Yésus terus nyeluk murid-muridé ngomong: ² “Aku melas marang wong-wong! Wis telung dina suwéné wong-wong pada mèlu Aku lan saiki sing dipangan wis entèk. ³ Mengko nèk sakdurungé mangan wis tak kongkon mulih, menawa bisa ambruk nang dalan. Lah katik ènèng sing omahé adoh pisan.”

⁴ Murid-muridé terus semaur: “Lah awaké déwé sing arep ngekèki mangan wong semono okèhé gèk kepriyé? Nang panggonan kéné ora ènèng panganan apa-apa!”

⁵ Gusti Yésus takon: “Kowé nduwé roti pira?”

Muridé semaur: “Enèng pitu!”

⁶ Wong-wong terus dikongkon njagong kabèh. Gusti Yésus terus njikuk roti pitu mau. Sakwisé didongakké terus dityuwil-tyuwil dikèkké murid-muridé kongkon ngedum marang wong-wong. Wong-wong terus pada diedumi. ⁷ Enèng sing nduwé iwak mbarang. Iwaké terus didongakké terus kongkon ngedum uga. ⁸ Wong kabèh mangan sampèk warek. Turahané dilumpukké ènèng pitung ténggok. ⁹ Sing mèlu mangan kira-kira ènèng wong patang èwu. ¹⁰ Gusti Yésus lan murid-muridé terus numpak prau budal nang bawah Dalmanutah.

Wong Farisi kepéngin weruh tanda

¹¹ Enèng wong Farisi pada marani Gusti Yésus terus bantah-bantahan karo Dèkné. Wong Farisi mau arep ngenèng Gusti Yésus lan pada njaluk tandané nèk Gusti Allah sing ngekèki pangwasa marang Dèkné. ¹² Gusti Yésus terus sambat ing ati lan ngomong: “Kenèng apa wong-wong iki kok pada kepéngin weruh tanda? Ora, ora bakal tak kèki tanda!”

¹³ Wong-wong mau terus ditinggal. Dèkné terus ngabrah karo prauné.

Gusti Yésus nyenèni murid-muridé

¹⁴ Nang prauné namung ènèng roti siji, awit murid-muridé lali nggawa liyané. ¹⁵ Kadung prauné wis mlaku, Gusti Yésus mulangi murid-muridé ngomong: “Kowé kudu sing ati-ati tenan karo raginé wong Farisi lan raginé Hérodès.”

(Gusti Yésus sakjané ngomong: “Sing ati-ati karo piwulangé para Farisi lan piwulangé Hérodès.”)

¹⁶ Murid-muridé ora dunung apa tegesé sing diomong karo Gusti Yésus, mulané pada takon marang sakpada-pada: “Gusti kuwi sakjané ngomongké bab apa ya? Mestiné waé ya sangking awaké déwé ora sangu roti, mulané Gusti ngomong ngono!”

¹⁷ Gusti Yésus ngerti sing dirembuk murid-muridé. Dèkné terus ngomong: “Kowé kok pada ramé ngomongké bab roti. Mosok kowé durung pada nitèni lan durung dunung? Kowé kok angèl banget! ¹⁸ Mosok kowé nduwé mripat, nanging ora bisa weruh. Lan kupingmu kuwi kanggo ngapa kok ora pada krungu? Apa ora ènèng sing kélingan? ¹⁹ Dongé Aku nyuwil-nyuwil roti lima kanggo ngekèki mangan wong limang èwu kaé, pirang ténggok sing turah? Wis lali?”

Muridé pada semaur: “Rolas ténggok!”

²⁰ “Lan liyané dina menèh, dongé Aku ngekèki mangan wong patang èwu karo roti pitu, pirang ténggok sing turah?”

Muridé semaur: “Pitung ténggok!”

²¹ Gusti Yésus terus ngomong: “Lah kowé kok durung dunung nèk kekurangan roti kuwi ora kenèng ndadèkké bingung lan répot. Mulané, sing tak omong mau prekara liyané.”

Wong lamur bisa weruh menèh

²² Saiki pada tekan désa Bètsaida. Nang kono ènèng wong lamur digawa nang nggoné Gusti Yésus. Sing nggawa pada nyuwun marang Dèkné ndemèk wong sing lamur. ²³ Gusti Yésus terus

nyekel tangané wongé sing lamur terus digawa metu nang njabané désa. Nang kono mripaté terus diidoni. Wongé ditumpangi tangan lan ditakoni: “Kowé weruh apa?”

²⁴ Wongé terus ndengongok lan semaur: “Aku weruh wong-wong, nanging kétoké kaya wit-witan mlaku.”

²⁵ Mripaté terus didemèk sepisan menèh. Saiki terus mari lan wongé bisa weruh mat. ²⁶ Wongé terus dikongkon mulih lan dipenging balik menèh nang désané.

Pengakoné rasul Pétrus

²⁷ Gusti Yésus lan murid-muridé budal nang désa-désa nang sak kiwa-tengené kuta Sésaréa Filipi. Dongé pada mlaku Dèkné takon marang murid-muridé: “Wong-wong ngarani Aku iki sapa?” ²⁸ Muridé pada semaur: “Wah, wis werna-werna! Enèng sing ngomong nèk Kowé kuwi Yohanes Pembaptis. Liyané ngarani Kowé kuwi nabi Elia. Enèng menèh sing ngomong nèk Kowé kuwi sakwijiné nabi jaman mbiyèn sing saiki teka menèh.”

²⁹ Gusti Yésus terus takon: “Lah kowé kepriyé? Aku iki sapa?”

Rasul Pétrus semaur: “Kowé kuwi Kristus!”

³⁰ Sakwisé krungu kuwi Gusti Yésus menging murid-muridé ngabar-ngabarké nèk Dèkné kuwi Kristus.

Gusti Yésus ngomongké bab sangsara lan patiné

³¹ Gusti Yésus terus molai ndunung-ndunungké marang murid-muridé nèk Dèkné kuwi Anaké Manungsa sing bakal nglakoni sangsara okèh. Dèkné

bakal disepèlèkké karo para pinituwa, para pengarepé imam lan guru-guru Kitab. Dèkné bakal dipatèni, nanging bakal tangi menèh ing telung dinané. ³² Gusti Yésus sing ngomongké bab kuwi ya blaka waé. Krungu kuwi mau rasul Pétrus terus ngomong marang Gusti Yésus, nanging tanpa liyané krungu: “Gusti, mbok aja ngomong kaya ngono!” ³³ Nanging Gusti Yésus malah minger ndelokké murid-murid liyané terus nyenèni rasul Pétrus: “Lungaa sangka ngarepku Sétan, awit kowé ora manut kekarepané Gusti Allah, nanging manut pikirané manungsa.”

Murid sing sejati

³⁴ Gusti Yésus terus nyeluk wong-wong sing nang kono lan murid-muridé mbarang diomongi ngéné: “Sapa sing kepéngin dadi muridku kudu saguh ninggal kekarepané déwé, manggul pentèngané lan mèlu Aku. ³⁵ Awit sapa sing éman uripé, yakuwi sing bakal kélangan. Nanging sapa sing nglabuhi Aku lan kabar kabungahan tekan pati, wong kuwi nyawané bakal slamet slawas-lawasé. ³⁶ Lan menèh, senajana sembarang sing mbok golèki lan mbok senengi bisa keturutan kabèh, apa gunané, nèk kowé kélangan nyawamu? ³⁷ Apa ing donya kéné sing kenèng dadi ijolé nyawamu? Lak ora ènèng ta? ³⁸ Mulané, sapa sing isin ngakoni Aku lan piwulangku ing jaman sing kebek ala iki, mbésuk nèk Anaké Manungsa teka, bareng karo mulékat-mulékat sing sutyi nganggo kamulyané Bapaké, Dèkné ya ora bakal ngaku nèk kenal wong kuwi.”

9

¹ Gusti Yésus terus ngomong menèh: “Mbok dititèni ta! Nang tengahé wong-wong sing nang kéné iki ènèng sing bakal ora mati, sakdurungé weruh Kratoné Gusti Allah teka nganggo pangwasana.”

Gusti Yésus karo nabi Moses

lan nabi Elia

² Nem dina sakwisé kuwi Gusti Yésus ngejèk rasul Pétrus, Yohanes lan Yakobus munggah nang gunung duwur. Kejaba wong papat iki ora ènèng wong liyané menèh. Nang kono Gusti Yésus terus malih. Murid-muridé pada weruh kabèh. ³ Saliné Gusti Yésus malih putih sumeblak, jan puti tenan. ⁴ Rasul Pétrus, Yohanes lan Yakobus terus weruh nabi Moses lan nabi Elia omong-omongan karo Gusti Yésus. ⁵ Rasul Pétrus terus ngomong marang Gusti Yésus: “Gusti, kok ndilalah temen awaké déwé nang kéné. Apiké awaké déwé nggawé gubuk telu waé, siji kanggo Kowé, siji kanggo nabi Moses lan siji menèh kanggo nabi Elia.” ⁶ Rasul Pétrus ngomong ngono kuwi, awit ora ngerti kudu ngomong apa, sangking kagèté.

⁷ Terus ènèng méga teka, ayang-ayangé nutupi wong-wong. Sangka méga mau terus ènèng swara ngomong: “Iki Anakku sing tak trésnani. Dèkné kudu mbok gugu.” ⁸ Kadung para rasul nolèh kiwa-tengen wis ora weruh sapa-sapa menèh, namung Gusti Yésus déwé.

Pitakonan bab tekané nabi Elia

⁹ Dongé pada mlaku medun gunung, Gusti Yésus ngomong marang murid-muridé: “Sembarang sing kowé weruh mau aja diomongké sapa-sapa

ndisik. Mbésuk nèk Anaké Manungsa wis tangi sangka pati kowé kenèng ngomongké.”

¹⁰ Pantyèn murid telu kuwi ya ora ngomong karo sapa-sapa, nanging bab “tangi sangka pati” sing dirembuk karo Gusti Yésus kuwi wong telu mau ora pada dunung. Pada kepéngin ngerti apa tegesé. ¹¹ Mulané terus takon marang Gusti Yésus: “Lah kenèng apa guru-guru Kitab kok ngomong nèk nabi Elia kudu teka ndisik?”

¹² Gusti Yésus semaur: “Pantyèn, guru-guru Kitab kuwi bener. Nabi Elia kudu teka ngélingké wong-wong menèh bab dalané Gusti Allah. Nanging bab Anaké Manungsa ketulis nèk Dèkné bakal nglakoni sangsara okèh lan bakal disepèlèkké.

¹³ Mulané Aku ngomong nèk ènèng nabi kaya nabi Elia wis teka, kaya sing ketulis nang Kitab. Nanging dèkné digawé sak gelemé, tyotyok karo sing wis ketulis nang Kitab Sutyi.”

Gusti Yésus nambani botyah

sing keleston demit

¹⁴ Dongé Gusti Yésus karo murid telu mau wis balik menèh, terus pada weruh murid-murid liyané ijik èngkèl-èngkèlan karo guru-guru Kitab, sampèk dirubung wong okèh. ¹⁵ Kadung weruh Gusti Yésus terus sakwat pada bungah kabèh, terus marani lan mbagèkké Dèkné. ¹⁶ Gusti Yésus terus takon marang murid-muridé: “Apa sing mbok rembuk karo guru-guru kuwi?”

¹⁷ Terus ènèng wong sing semaur: “Gusti, aku arep nggawa anakku nang nggonmu. Botyah iki keleston demit malih bisu. ¹⁸ Nèk kumat botyah iki niba-niba nang lemah. Tyangkemé

metu umpluké lan botyahé terus kerot-kerot untu lan awaké terus kaku. Mulané aku njaluk tulung marang murid-muridmu kuwi kongkon ngetokké demité, nanging ora bisa.”

¹⁹ Gusti Yésus terus ngomong: “Kenèng apa kowé kok ora nduwé pengandel? Sepira menèh suwéné Aku ijik kudu nang tengahmu lan sepira menèh suwéné Aku ijik kongkon nyabari kowé? Digawa mbréné botyahé!” ²⁰ Botyahé terus digawa nang nggoné Gusti Yésus.

Kadung demité weruh Gusti Yésus, botyahé terus metyityil-metyityil niba nang lemah terus nggulung-nggulung tyangkemé metu umpluké. ²¹ Gusti Yésus terus takon marang bapaké: “Botyah iki wiwit kapan lara?”

²² Bapaké semaur: “Wis wiwit tyilik! Lan wis ping okèh demité njongkrokké botyahé nang geni apa nang mbanyu bèn mati. Mulané aku nyuwun, nèk Kowé bisa, mbok melas, aku ditulungi!”

²³ Gusti Yésus ngomong: “Nèk Aku bisa? Sembarang bisa nèk kowé pretyaya!”

²⁴ Bapaké botyahé terus ngomong: “Aku pretyaya, Gusti! Nanging pengandelku kurang. Aku mbok diréwangi pretyaya!”

²⁵ Gusti Yésus weruh nèk wong-wong sing ngrubung mau tambah okèh, mulané demité terus ditundung. Gusti Yésus ngomong: “Demit sing marakké botyah iki budek lan bisu, metua lan aja pisan-pisan balik menèh!”

²⁶ Demité terus metu karo njerit-njerit lan botyahé ngetyetyeng-ngetyetyeng terus niba kaya wong mati. Wong-wong mikiré botyahé mati

tenan. ²⁷ Gusti Yésus terus nyekel tangané botyahé ditangèkké. Botyahé terus ngadek.

²⁸ Kadung Gusti Yésus wis mlebu nang omah murid-muridé terus takon: “Gusti, kenèng apa awaké déwé kok ora bisa ngetokké demité?”

²⁹ Gusti Yésus semaur: “Demit kaya ngono kuwi lungané namung karo pandonga!”

Gusti Yésus ngomong kaping pindoné nèk Dèkné bakal dipatèni

³⁰ Gusti Yésus lan murid-muridé lunga sangka panggonan kono terus pada mlaku terus ngliwati Galiléa. Gusti Yésus ora gelem nèk wong-wong sampèk ngerti nèk Dèkné liwat kono, awit Dèkné ijik mulangi murid-muridé. ³¹ Gusti Yésus ngomong ngéné: “Anaké Manungsa bakal dielungké marang wong-wong sing bakal matèni Dèkné. Nanging ing telung dinané Dèkné bakal tangi menèh sangka pati.”

³² Murid-muridé sakjané ora dunung sing diomong karo Gusti Yésus, nanging ora ènèng sing wani takon apa-apa.

Piwulang bab sapa sing gedé déwé

³³ Gusti Yésus lan murid-muridé teka nang kuta Kapèrnakum. Kadung wis nang omah Gusti Yésus takon: “Nang dalan mau kowé pada ngomongké apa ta?” ³⁴ Murid-muridé ora ènèng sing wani semaur apa-apa, awit nang dalan mau pada èngkèl-èngkèlan ngomongké bab sapa sing gedé déwé. ³⁵ Gusti Yésus terus njagong, murid rolas mau dityeluk kabèh terus diwulangi ngéné: “Wong sing kepéngin diajèni lan dianggep gedé kuwi wong sing gelem ngalah lan gelem ngladèni liyané!”

³⁶ Gusti Yésus terus nyekel botyah tyilik didèkèk nang tengahé murid-muridé. Dèkné ngrangkul botyahé karo ngomong: ³⁷ “Wong sing nampani botyah kaya ngéné iki ing jenengku, wong kuwi nampani Aku. Lan menèh, wong sing nampani Aku kuwi ora namung nampani Aku déwé, ora, nanging uga nampani sing ngongkon Aku.”

Bab kantya lan mungsuh

³⁸ Rasul Yohanes ngomong marang Gusti Yésus: “Gusti, awaké déwé weruh ènèng wong ngetokké demit nganggo jenengmu. Nanging wong iku dudu tunggalé awaké déwé, mulané awaké déwé ya menging wongé.”

³⁹ Nanging Gusti Yésus semaur: “Aja, wongé aja mbok penging. Awit ora ènèng wong sing saiki nganggokké jenengku kanggo nindakké mujijat terus sésuké wongé ngèlèk-èlèkké Aku. ⁴⁰ Awit sapa sing ora nglawan awaké déwé mesti ya ngrujuki awaké déwé. ⁴¹ Tenan, ngandela ta! Sapa sing ngekèki ngombé marang kowé jalaran wongé ngerti nèk kowé kuwi muridé Kristus, wong kuwi mesti bakal éntuk upahé sangka Gusti Allah.”

Bab marakké liyané nglakoni ala

⁴² Gusti Yésus terus ngomong ngéné: “Sapa sing marakké wong sing enom ing pengandel ninggal dalanku, wong kuwi luwung dibanduli watu gilingan waé guluné, terus dityemplungké nang segara. ⁴³ Nèk tanganmu marakké kowé nglakoni ala, diketok waé. Luwung kowé mlebu urip langgeng karo tangan siji, tenimbang tanganmu genep loro, nanging kowé mlebu nang neraka, nang geni sing ora bisa mati. (⁴⁴ Nang neraka

uleré ora mati lan geniné murup terus.) ⁴⁵ Nèk sikilmu marakké kowé mlaku nang dalan ala, diketok waé. Luwung kowé mlebu urip langgeng karo sikil siji, tenimbang sikilé genep loro, nanging dibuwang nang neraka. (⁴⁶ Nang neraka uléré ora mati lan geniné murup terus.) ⁴⁷ Nèk mripatmu marakké kowé nglakoni ala, dityepol waé. Luwung mlebu Kratoné Gusti Allah karo mripat siji, tenimbang mripatmu genep loro, nanging dityemplungké nang neraka. ⁴⁸ Nang neraka kuwi kowé bakal ngalami sangsara gedé slawasé.

⁴⁹ “Sabèn wong kudu dijajal pengandelé supaya ora luntur. Kuwi kenèng dipadakké karo nèk nguyahi kaé, supaya awèt.

⁵⁰ “Uyah kuwi kanggo gawé tenan. Nanging nèk uyahé ilang asiné, ora ènèng apa-apa menèh sing kenèng dienggo ngasinké?

“Mulané, kowé kuwi kudu kaya wong sing wis diuyahi. Pada urip bebarengan sing rukun.”

10

Bab pegatan

¹ Gusti Yésus lunga sangka panggonan kono terus budal nang Yudéa, terus ngabrah laut Yordan. Wong pirang-pirang pada nglumpuk ngrubung Dèkné, mulané kaya lumrahé, wong-wong terus diwulangi bab Gusti Allah.

² Terus ènèng wong Farisi pada teka arep ngenèng Gusti Yésus nganggo pitakonan. Wong Farisi mau takon ngéné: “Apa wong lanang éntuk megat bojoné?”

³ Gusti Yésus semaur: “Lah wèté nabi Moses mulangi kepriyé?”

⁴ “Entuk, janji wong lanangé gelem nulis layang pegat terus dikèkké sing wédok.”

⁵ Gusti Yésus terus ngomong: “Nabi Moses nggawé pernaton ngono kuwi jalaran sangka wangkoté atimu. ⁶ Nanging kawit mbiyèné Gusti Allah nggawé wong lanang lan wong wédok. ⁷ Mulané wong lanang kuwi bakal ninggal bapa-biyungé lan dadi siji karo bojoné. ⁸ Ora wong loro menèh, nanging wong loro kuwi wis dadi siji. ⁹ Dadiné, apa sing wis digatukké karo Gusti Allah, manungsa ora kenèng misah.”

¹⁰ Dongé wis nang omah menèh, murid-muridé terus takon marang Gusti Yésus bab pegatan mau.

¹¹ Gusti Yésus mulangi ngéné: “Nèk wong lanang megat sing wédok terus ngepèk wong wédok liyané, wong lanang kuwi laku bédang. ¹² Uga nèk wong wédok megat sing lanang terus ngepèk wong lanang liyané, wong wédok kuwi ya pada waé laku bédang.”

Gusti Yésus mberkahi botyah-botyah

¹³ Wong-wong pada nggawa anaké nang nggoné Gusti Yésus supaya didongakké lan diberkahi. Nanging murid-muridé pada nyenèni wong-wong kuwi dipenging ngrusui Gusti Yésus. ¹⁴ Kadung Gusti Yésus weruh, dèkné terus jèngkèl. Mulané Dèkné nyenèni murid-muridé ngéné: “Mbok bèn! Botyah-botyah aja dialang-alangi. Bèn pada mbréné nang nggonku. Awit Kratoné Gusti Allah namung kanggo wong sing atiné kaya botyah-botyah iki. ¹⁵ Pantyèn tenan, sapa sing ora nampa

Kratoné Gusti Allah kaya botyah-botyah iki ora bakal bisa ngleboni kraton iki.”¹⁶ Botyah-botyah terus dirangkuli, terus ditumpangi tangan lan diberkahi siji-siji.

Wong enom sing sugih

¹⁷ Dongé Gusti Yésus arep budal menèh terus ènèng wong mblayu marani Dèkné. Wongé sujut nang ngarepé Gusti Yésus terus takon: “Guru, pantyèn Kowé betyik tenan. Bisané éntuk urip langgeng aku kudu nglakoni apa?”

¹⁸ Gusti Yésus semaur: “Kowé kok ngarani Aku betyik? Gusti Allah déwé sing betyik, ora ènèng liyané! ¹⁹ Kowé wis ngerti wèt-wèt ta? Aja matèni wong, aja ngrusui bojoné liyané, aja nyolong, aja goroh, aja ngapusi wong lan ngajènana marang bapa-biyungmu.”

²⁰ Wongé semaur: “Guru, kawit tyilik aku wis nurut wèt-wèt kabèh kuwi.”

²¹ Gusti Yésus nyawang wongé terus krasa trésna marang dèkné, mulané terus ngomong: “Barang siji sing durung mbok lakoni: kana mulih, apa nduwému diedol kabèh. Sepira payuné dikèkké marang wong sing ora nduwé supaya kowé bisa nduwé banda nang swarga. Nèk kuwi wis mbok lakoni kowé terus mbrénéa mèlu Aku!” ²² Wongé krungu Gusti Yésus ngomong ngono kuwi terus amleng. Dèkné lunga karo sedi, awit dèkné sugih tenan.

²³ Gusti Yésus terus nyawang murid-muridé ngomong: “Pantyèn angèl tenan kanggo wong sugih mlebu Kratoné Gusti Allah.”

²⁴ Murid-muridé kagèt krungu tembung kuwi. Mulané Gusti Yésus terus ngomong: “Anak-anak,

pantyèn angèl banget mlebu Kratoné Gusti Allah.
²⁵ Luwih gampang unta mlebu bolongan dom, tenimbang wong sugih mlebu Kratoné Gusti Allah.”

²⁶ Murid-muridé saiki ora dunung blas, mulané takon: “Gusti, lah sapa sing bisa slamet?”

²⁷ Gusti Yésus ndelokké murid-muridé terus semaur: “Pantyèn, angèl banget kanggo manungsa, nanging ora angèl kanggo Gusti Allah. Kanggo Gusti Allah sembarang bisa klakon.”

Upahé wong sing nurut Gusti Yésus

²⁸ Rasul Pétrus terus ngomong: “Gusti, awaké déwé wis ninggal sembarang terus mèlu Kowé!”

²⁹ Gusti Yésus semaur: “Dirungokké sing apik omongku iki. Sapa sing ninggal omah lan keboné, ninggal wong tuwa, sedulur lan anaké jalaran nglabuhi Aku lan nglabuhi kabar kabungahané Gusti Allah, wong kuwi saiki mesti nampa sembarang ngungkul-ungkuli mauné. ³⁰ Bakal nampa ping satus, ya omah, sedulur, wong tuwa, anak lan kebon, senajana karo ngalami kasangsaran. Lan ing tembé bakal nampa urip langgeng. ³¹ Nanging okèh sing nang ngarep bakalé kèri, malah sing teka kèri bakalé nang ngarep.”

Gusti Yésus mlambang menèh nèk dèkné bakal sangsara

³² Saiki Gusti Yésus karo murid-muridé pada mlaku budal nang Yérusalèm. Gusti Yésus mlaku nang ngarep déwé. Murid-muridé durung mari kagèté lan wong-wong liyané sing mèlu uga pada wedi. Murid rolas mau terus dityeluk didèwèkké karo Gusti Yésus terus diomongi bab sing bakal

dialami karo Dèkné. ³³ Gusti Yésus ngomong ngéné: “Dititèni déwé! Saiki awaké déwé arep nang Yérusalèm. Nang kono para pengarepé imam lan para guru Kitab bakal nyekel Anaké Manungsa. Bakal pada nyalahké Dèkné lan masrahké Dèkné marang bangsa liya sing ora kenal marang Gusti Allah kongkon matèni. ³⁴ Wong-wong kuwi bakal pada moyoki, ngidoni lan metyuti Dèkné lan entèk-entèké bakal pada matèni Dèkné. Nanging ing telung dinané Dèkné bakal tangi sangka pati.”

Bab ngladèni

³⁵ Rasul Yakobus lan Yohanes, kabèh loro anaké Sébédéus, terus maju lan ngomong marang Gusti Yésus: “Guru, awaké déwé nduwé pitakonan.”

³⁶ “Arep takon apa?” Gusti Yésus semaur.

³⁷ “Gusti, nèk Kowé wis dadi ratu, awaké déwé kepéngin mèlu njagong kaya ratu nang sebelahmu, siji nang tengen lan siji nang kiwa.”

³⁸ Gusti Yésus ngomong: “Kowé ora ngerti apa sing mbok jaluk! Apa kowé gelem nglakoni kasangsaran sing bakal tak alami?”

³⁹ “Gelem Gusti!”

Gusti Yésus terus ngomong: “Pantyan, kasangsaran sing bakal tak alami kowé uga bakal mèlu ngalami. ⁴⁰ Nanging bab njagong nang tengen apa kiwaku aku ora nduwèni kwasa ngarani. Iku wis dityawiské karo Gusti Allah kanggo sing dipilih karo Dèkné déwé.”

⁴¹ Krungu kuwi murid sing sepuluh terus jèngkèl karo rasul Yakobus lan Yohanes. ⁴² Mulané kabèh terus dityeluk karo Gusti Yésus, diomongi ngéné: “Kowé ngerti déwé tyarané wong sing ora

pretyaya marang Gusti Allah. Para penggedé sing kudu nata bangsané malah pada ngwasani lan ngerèh. ⁴³⁻⁴⁴ Nanging kowé ora kenèng kaya ngono. Sapa sing kepéngin dadi pengarep kudu ngladèni liyané lan sapa sing kepéngin dianggep gedé déwé kudu dadi peladéné liya-liyané. ⁴⁵ Awit Anaké Manungsa tekané ya ora njaluk diladèni, nanging supaya ngladèni lan masrahké uripé kanggo nebus uripé wong okèh.”

Wong lamur bisa weruh menèh

⁴⁶ Gusti Yésus lan murid-muridé teka nang kuta Yériko. Kadung bareng karo wong pirang-pirang lunga menèh sangka Yériko, ènèng wong lamur ngemis nang pinggir dalan. Wong iki jenengé Bartiméus, anaké Timéus. ⁴⁷ Bartiméus krungu nèk sing liwat nang dalan kono kuwi Gusti Yésus sangka kuta Nasarèt, mulané dèkné terus tyeluk-tyeluk: “Yésus, Turunané ratu Daved, mbok melas marang aku.”

⁴⁸ Wong-wong terus nyenèni Bartiméus kongkon meneng. Nanging wongé malah tambah seru sing tyeluk-tyeluk: “Turunané Daved, mbok melas marang aku!”

⁴⁹ Gusti Yésus terus mandek lan ngomong: “Wong kuwi dikongkon mbréné!”

Wong lamur mau terus dityeluk karo wong-wong: “Wis aja wedi, ndang ngadeka. Gusti nyeluk kowé.”

⁵⁰ Bartiméus terus mbuwang saliné njaba sing nyrimpet-nyrimpeti terus gelis-gelis marani Gusti Yésus.

51 Gusti Yésus terus takon: “Aku mbok kongkon ngapa?”

“Aku kepéngin weruh, Gusti!”

52 Gusti Yésus semaur: “Ya wis, kana! Pengan-delmu sing nylametké kowé.”

Sakwat Bartiméus bisa weruh terus mèlu Gusti Yésus.

11

Gusti Yésus mlebu nang Yérusalèm

1 Wong-wong saiki wis tyedek karo Yérusalèm, wis tekan désa Bèt faké lan désa Bétani, tyedek karo gunung Olèf. Gusti Yésus terus ngongkon murid loro ngomong: 2 “Kana mlebu nang désa sing nang ngarep kaé. Nang kono kowé mengko bakal nemu kimar enom sing dikentyang. Kimar kuwi durung tau ditumpaki wong. Diutyuli terus digawa mbréné. 3 Nèk ènèng wong takon apa-apa, ngomong: ‘Gusti sing ngongkon lan Gusti sing mbutuhké lan bakal ndang dibalèkké menèh.’ ”

4 Murid loro mau terus budal lan pada nemu kimar enom sing dikentyang nang lawang nang pinggir dalan. 5 Wong-wong sing ngadek nang kono terus takon: “Lah kok mbok utyuli kimaré, bèn ngapa?”

6 Murid loro mau ngomong nèk Gusti sing mbutuhké lan bakal dibalèkké menèh. Wong-wong terus ora ngomong apa-apa. 7 Kimaré terus digawa nang nggoné Gusti Yésus terus gezeré dilèmèki klambiné. Gusti Yésus terus numpak kimaré. 8 Wong-wong terus pada nggelar klambiné nang dalan lan liyané pada nggawa godongan-godongan sangka kebon terus disebar nang dalan.

⁹ Wong-wong sing mlaku nang ngarepé lan mburiné Gusti Yésus terus pada surak-surak ngomong: “Hosana! Nampaa berkah sing teka ing jenengé Gusti! ¹⁰ Langgenga kratoné ratu Daved, leluhuré awaké déwé. Hosana kanggo Gusti Allah nang swarga.”

Gusti Yésus misuh wit anjir

¹¹ Tekan Yérusalèm Gusti Yésus terus mlebu nang Gréja Gedé, nyawang sembarang-mbarang nang kono. Dèkné terus budal karo murid rolas nang désa Bétani, awit wis rada surup. ¹² Esuké, dongé lunga sangka Bétani, Gusti Yésus krasa ngelih. ¹³ Sangka kadohan Dèkné weruh wit anjir sing gembel godongé terus diparani arep ditiliki ènèng wohé apa ora. Kadung tekan wité Gusti Yésus ora nemu apa-apa blas. Namung ènèng godongé, awit durung ungsomé woh. ¹⁴ Murid-muridé terus krungu Gusti Yésus ngomong marang wité: “Wiwit saiki tekan slawasé ora bakal ènèng wong sing mangan wohmu menèh!”

Omahé Gusti Allah aja digawé pasar

¹⁵ Gusti Yésus lan murid-muridé wis tekan Yérusalèm. Nang kono Dèkné arep mlebu nang Gréja Gedé. Nanging nang lataré kono okèh wong sing dodolan lan liyané sing pada tuku. Mulané wong-wong iki terus disenèni lan dikongkon lunga kabèh karo Gusti Yésus. Méja-méjané sing tukang ngijoli duwit lan dingklik-dingkliké sing tukang adol manuk dara diglémpang-glémpangké kabèh. ¹⁶ Wong-wong sing pada teka nggawa dagangané diendek, ora éntuk liwat lataré gréja menèh. ¹⁷ Gusti Yésus ngomong: “Nang Kitab

lak wis ketulis ta! Gusti Allah déwé ngomong ngéné: ‘Omahku iki papan pandonga kanggo kabèh bangsa.’ Nanging kéné saiki mbok dadèkké delikané maling.”

¹⁸ Para pengarepé imam lan guru Kitab krungu sing diomong karo Gusti Yésus terus pada wedi, awit wong-wong liyané kabèh seneng ngrungokké piwulangé Gusti Yésus. Mulané para imam lan guru Kitab mau pada mikir lan nggolèk akal arep matèni Gusti Yésus.

¹⁹ Kadung wis surup Gusti Yésus lan murid-muridé terus lunga sangka Yérusalèm.

Bab pengandel

²⁰ Esuké, dongé liwat menèh, terus pada weruh nèk wité malih garing kabèh sak oyot-oyoté. ²¹ Rasul Pétrus kélingan nèk Gusti Yésus misuh wité, mulané terus ngomong: “Gusti, delokké iku, wité sing mbok pisuh wingi malih garing.”

²² Gusti Yésus terus semaur: “Pada ngandela marang Gusti Allah. ²³ Tenan, ngandela ta! Nèk kowé mréntah gunung iki ngomong: ‘Mumbula lan nibaa nang segara,’ mesti ya bakal klakon tenan, anggeré kowé blas ora mangu-mangu, nanging pretyaya nèk apa sing mbok omong bakal klakon tenan. ²⁴ Mulané Aku ngomong: apa sing mbok jaluk ing pandonga, ngandela nèk kowé wis nampa kuwi, tenan, mesti bakal keturutan. ²⁵ Lan menèh, nèk kowé ndonga, sapa waé sing nduwé salah karo kowé dingapura. Dadiné Gusti Allah nang swarga ya bakal ngapura salahmu. (²⁶ Nanging nèk kowé ora gelem ngapura liyané,

Gusti Allah nang swarga ya ora bakal ngapura kowé.”)

Pitakonan bab pangwasané

Gusti Yésus

²⁷ Gusti Yésus lan murid-muridé pada teka nang Yérusalèm menèh. Dongé Dèkné ijik mlaku-mlaku nang lataré Gréja Gedé terus para pengarepé imam, para guru Kitab lan para penuntuné wong Ju marani Dèkné. ²⁸ Wong-wong iki takon marang Gusti Yésus: “Sapa sing ngekèki pangwasa marang Kowé kok wani nindakké kaya ngono?”

²⁹ Gusti Yésus semaur: “Alon ndisik, sakdurungé Aku semaur, Aku nduwèni pitakonan ndisik marang kowé. Nèk kowé bisa nyauri Aku, kowé ya bakal tak omongi sapa sing ngekèki pangwasa marang Aku! ³⁰ Sapa sing ngekèki pangwasa Yohanes kanggo mbaptis? Gusti Allah apa manungsa?”

³¹ Wong-wong terus pada guneman kepriyé enggoné arep semaur. Awit nèk ngomong: “Gusti Allah,” wong-wong pada wedi nèk Gusti Yésus takon: “Lah kenèng apa dèkné kok ora mbok gugu?” ³² Nèk pada semaur: “Manungsa,” lah kepriyé, mengko wong-wong pada nesu, awit kabèh pretyaya nèk Yohanes kuwi nabi sangka Gusti Allah. ³³ Mulané terus pada ngomong: “Embuh ya, awaké déwé ora ngerti!”

Gusti Yésus semaur: “Kowé ya ora bakal tak omongi sapa sing ngekèki pangwasa marang Aku!”

12

Piwulang bab wong-wong

sing nyéwa kebon

¹ Gusti Yésus terus mulangi wong-wong mau nganggo tembung gambar ngéné: “Enèng sakwijiné wong nduwé kebon ditanduri dreif. Keboné dipageri mubeng terus wongé nggawé luwangan kanggo meres dreifé. Uga digawèkké omah-omahan sing rada duwur kanggo njaga keboné. Keboné terus diséwakké marang wong-wong liyané. Wongé déwé lunga nang negara liya.

² Kadung wis wayah panèn sing nduwé kebon ngongkon slafé nang nggoné wong-wong sing nyéwa keboné, njaluk bagéané. ³ Nanging slaf sing dikongkon mau malah dityekel karo sing nyéwa kebon terus digebuki. Sakwisé kuwi slafé terus dikongkon lunga nganggur, ora nggawa apa-apa.

⁴ “Sing nduwé kebon terus ngongkon slaf liyané, nanging sing iki uga dipentungi sirahé lan dielok-elokké sak gelemé. ⁵ Liyané menèh dikongkon, iki malah dipatèni. Kabèh sing dikongkoni menèh nèk ora dipatèni ya dipentungi. ⁶ Sing nduwé kebon saiki namung nduwé wong siji sing kenèng dikongkon, yakuwi anaké déwé, sing ditrésnani. Wongé terus ngongkon anaké ngomong ngéné: ‘Menawa waé wong-wong wedi marang kowé, awit kowé anakku déwé!’ ⁷ Nanging wong-wong sing nyéwa keboné malah ngomong marang sakpada-pada: ‘Iki anaké sing nduwé kebon. Hayuk dipatèni waé, dadiné keboné wèké awaké déwé.’ ⁸ Anaké mau terus dityekel; kadung wis dipatèni terus diuntyalké nang njabané kebon.

⁹ “Dipikir déwé jajal. Sing nduwé kebon kudu ngapa saiki? Dèkné mesti bakal budal déwé. Sing nyéwa keboné mesti bakal dipatèni kabèh lan keboné mesti bakal diséwakké wong liya-liyané?

¹⁰ Apa kowé ora tau matya nang Kitab, ayat sing uniné ngéné:

‘Watu sing dibuwang
karo sing tukang nggawé omah,
malah watu kuwi
sing dadi watu wiwitan.

¹¹ Iki penggawéné Gusti Allah,
sing nggumunké banget.’ ”

¹² Para penuntuné wong Ju pada rumangsa disemoni karo Gusti Yésus lan wis kudu nyekel Dèkné, nanging pada wedi karo wong okèh liyané. Mulané Gusti Yésus terus diejarké waé, terus pada lunga.

Bab sing wèké ratuné lan sing wèké Gusti Allah

¹³ Wong-wong terus ènèng sing ngongkon wong Farisi siji-loro lan wong sangka golongané ratu Hérodès nang nggoné Gusti Yésus, supaya ngenèng Dèkné nganggo pitakonan-pitakonan. ¹⁴ Kadung wis tekan nggoné Gusti Yésus wong-wong mau ngomong: “Guru, awaké déwé ngerti nèk piwulangmu kuwi bener tenan. Karomenèh Kowé ora wedi sapa-sapa. Kowé nèk mulangi bab dalané Gusti Allah bener lan ènèng wujuté, awit Kowé ora perduli karo sapa-sapa. Mulané awaké déwé kepéngin takon marang Kowé. Nèk miturut agamané awaké déwé kepriyé? Kudu mbayar belasting marang ratuné apa ora?”

¹⁵ Nanging Gusti Yésus wis ngerti nèk wong-wong sing takon kuwi namung étok-étok. Mulané Dèkné ngomong: “Kenèng apa kowé kok kepéngin ngenèng Aku? Jajal nggawa duwit rètyèh siji mbréné tak deloké.”

¹⁶ Terus ènèng sing nggawa duwit rètyèh siji. Gusti Yésus terus takon marang wong-wong mau: “Didelok ta! Nang duwit iki ènèng gambaré sapa lan jenengé sapa?”

Wong-wong semaur: “Gambaré lan jenengé ratuné Rum!”

¹⁷ Gusti Yésus terus ngomong: “Lah ya wis ta! Apa sing kudu mbok kèkké marang ratuné ya kèkké marang ratuné lan apa sing kudu mbok kèkké marang Gusti Allah ya kèkké marang Gusti Allah.”

Wong-wong nggumun krungu saurané Gusti Yésus.

Bab tangi sangka pati

¹⁸ Enèng wong Saduki siji-loro mara nang nggoné Gusti Yésus. Wong Saduki kuwi ora ngandel nèk wong mati bakal tangi menèh. Wong-wong iki takon marang Gusti Yésus: ¹⁹ “Guru, nabi Moses wis nggawèkké pernatana kanggo awaké déwé ngéné: ‘Nèk ènèng wong lanang mati ninggal randa tanpa anak, seduluré wong lanang sing mati kuwi kudu ngepèk randa mau dadi bojoné lan nggawèkké turunan kanggo seduluré sing mati.’

²⁰ “Lah saiki ènèng sedulur lanang-lanang pitu. Sing mbarep ngepèk bojo, nanging kadung mati ora ninggal anak. ²¹ Sing nomer loro terus ngepèk randané dadi bojoné, nanging sing iki uga mati

tanpa nduwé anak. Karo sing nomer telu ya pada waé ngono. ²² Entèk-entèké sedulur pitu mau kabèh mati, tanpa ninggal turunan siji-sijia. Mbok randané ya terus mati pisan. ²³ Saiki awaké déwé arep takon: lah mbésuk nèk wantyiné wong mati pada tangi menèh, wong wédok mau bakal dadi bojoné sing endi? Awaké déwé takon, awit wong wédok iki wis dadi bojoné sedulur kabèh pitu mau?”

²⁴ Gusti Yésus semaur: “Kowé kuwi jan klèru banget. Kowé ora dunung isiné Kitab lan kowé blas ora ngerti kwanané Gusti Allah. ²⁵ Awit mbésuk nèk wong-wong tangi sangka pati uripé bakalé kaya mulékat swarga, ora ènèng tyarané bebojoan. ²⁶ Lan bab tangi menèh sangka pati, apa kowé ora matya nang kitabé nabi Moses bab grumbulan eri sing murup? Nang kono Gusti Allah lak ngomong ta marang nabi Moses: ‘Aku iki Gusti Allahé Abraham, Gusti Allahé Isak lan Gusti Allahé Yakub.’ ²⁷ Tegesé Bapa Abraham, Isak lan Yakub kuwi saiki ngabekti marang Gusti Allah. Lah wong sing ngabekti marang Gusti Allah kuwi lak wong urip ta, mosok wong mati? Dadiné Bapa Abraham, Isak lan Yakub kuwi saiki urip menèh. Nèk kowé ora pretyaya kuwi, kowé jan klèru tenan!”

Wèt sing gedé déwé

²⁸ Enèng guru Kitab krungu enggoné wong-wong pada bantah-bantahan lan wong iki nitèni nèk Gusti Yésus sing nyauri wong-wong ya bener tenan. Guru Kitab iki mara nang nggoné Gusti

Yésus takon ngéné: “Wèt sing endi sing penting déwé?”

²⁹ Gusti Yésus semaur: “Wèt sing penting déwé ya iki: ‘Rungokké bangsa Israèl, Gusti Allahé awaké déwé kuwi siji. ³⁰ Trésnaa marang Gusti Allah sak atimu lan nyawa-ragamu, kapinteranmu lan kekuwatanmu dikanggokna kanggo ngladèni Gusti Allah.’ ³¹ Wèt liyané sing penting ya iki: ‘Trésnaa marang tunggal manungsa kaya enggonmu nrésnani awakmu déwé.’ Ora ènèng wèt liyané sing gedéné ngungkuli wèt loro iki.”

³² Guru Kitab mau semaur: “Kowé bener, Guru. Pantyèn Gusti Allah mung siji, ora ènèng liyané. ³³ Pantyèn awaké déwé kudu nrésnani Gusti Allah sak atiné, ing lair lan batin lan karo sakkèhé kekuwatané. Uga kudu trésna marang liyané kaya enggoné nrésnani awaké déwé. Iku pantyèn luwih apik tenimbang mbelèh kéwan lan pawèh liyané marang Gusti Allah.”

³⁴ Gusti Yésus weruh nèk guru Kitab iki sing semaur nggenah lan bener, mulané Dèkné terus ngomong marang wongé: “Kowé wis tyedek karo Kratoné Gusti Allah.”

Sakwisé kuwi terus ora ènèng sing wani takon apa-apa menèh.

Pitakonan bab Kristus

³⁵ Gusti Yésus dongé mulangi nang Gréja Gedé gentènan takon: “Lah guru-guru Kitab kok ngomong nèk Kristus namung manungsa turunané ratu Daved, dudu Gusti Allah? ³⁶ Ratu Daved déwé lak wis ngomong ngéné ta, dongé dèkné dikwasani karo Rohé Allah: ‘Gusti Allah wis ngomong ngéné marang Gustiku:

Mbrénéa njagong nang tengenku,
nganti mungsuhmu wis tak telukké kabèh.’

³⁷ Lah ratu Daved déwé ngarani Kristus kuwi Gusti. Mosok Kristus turunané ratu Daved?”

Wong okèh seneng ngrungokké piwulangé Gusti Yésus. ³⁸ Dèkné uga mulangi wong-wong ngéné: “Pada sing ati-ati karo para guru Kitab. Wong-wong kuwi namung seneng mlaku-mlaku nganggo salin kaya wong sing gedé pangkaté. Nèk nang pasar njaluk digatèkké lan diajèni karo wong liyané. ³⁹ Nèk nang sinaguk apa nang kumpulan pésta njagongé nang ngarep déwé. ⁴⁰ Pada seneng lan pinter ngrampasi omahé randa-randa terus étok-étoké ndonga suwi kanggo nutupi klakuané. Wong kaya ngono kuwi bakal éntuk setrapan sing luwih abot.”

Pawèhé mbok randa

⁴¹ Gusti Yésus terus njagong nang ngarepé wadah duwit nang Gréja Gedé kono. Dèkné ndelokké wong-wong sing pada nglebokké pawèhé. Okèh wong sugih pada nglebokké duwité. Wong-wong iki pawèhé ya ora setitik. ⁴² Terus ènèng randa mlarat nglebokké rètyèh loro sing tyilik banget ajiné. ⁴³ Gusti Yésus terus nyeluk murid-muridé diomongi ngéné: “Pada ngertia, kanggo Gusti Allah randa mlarat iku pawèh sing okèh déwé tenimbang liya-liyané. ⁴⁴ Awit wong sing sugih ngekèki sangka kasugihané, nanging randa iku ngekèki sangka kemlaratané.”

13

Gréja Gedé bakal dirusak

¹ Dongé Gusti Yésus metu sangka Gréja Gedé terus ènèng murid sing ngomong marang Dèkné: “Guru, delokké ta, gréjané kuwi jan nggumunké tenan apiké. Delokké watu-watuné gedéné!”

² Gusti Yésus semaur: “Kowé weruh Gréja Gedé iki ta? Bakalé ora ènèng watu siji waé temumpang liyané. Kabèh bakal ambruk rata lemah.”

Bab sak wernané karusakan lan kasangsaran nang jagat

³ Gusti Yésus terus njagong nang gunung Olèf, adèp-adèpan karo Gréja Gedé. Nang kono rasul Pétrus, Yakobus, Yohanes lan Andréas terus mara lan takon: ⁴ “Gusti, kapan sembarang-mbarang kuwi bakal klakon lan kepriyé awaké déwé bisané ngerti nèk wis tekan wantyiné? Apa tandané?”

⁵ Gusti Yésus terus ngomong ngéné: “Pada sing ati-ati. Aja sampèk kowé diapusi lan disasarké wong. ⁶ Okèh wong bakal teka nganggo jenengku ngomong: ‘Ya aku iki Kristus!’ Okèh wong sing bakal diapusi. ⁷ Nèk kowé krungu ènèng perangan lan kabar-kabar nèk bakal ènèng perangan, aja pada kagèt. Kuwi kabèh kudu klakon, nanging iku durung entèk-entèkané. ⁸ Awit bangsa sing siji bakal nglawan bangsa liyané lan negara sing siji bakal perang nglawan negara liyané. Uga bakal ènèng lindu lan kekurangan pangan nang pirang-pirang panggonan. Nanging kuwi ijik wiwitané waé, kaya wong wédok nèk nglarani kaé nèk arep mbayi.

⁹ “Pada sing ati-ati. Awit kowé bakal disèrèt nang ngarep kruton lan bakal dipentungi nang

sinaguk. Kowé bakal digawa nang ngarepé gramang lan ratu kongkon ngekèki paseksi kanggo Aku. ¹⁰ Pantyèn, kabar kabungahané Gusti Allah kudu digelarké ndisik marang saben bangsa. ¹¹ Nèk kowé dityekel lan digawa nang ngarep kruton, aja pada bingung bab sing kudu mbok omong; Roh Sutyi déwé sing bakal ngekèki tembung ing atimu ing wantyi kuwi. Kuwi sing kudu mbok omongké. ¹² Sedulur bakal ngandakké seduluré déwé lan bapak bakal ngandakké anaké déwé supaya dipatèni. Anak-anak bakal nglawan lan ngandakké wong tuwané supaya dipatèni. ¹³ Wong kabèh bakal nyengiti kowé jalaran kowé nurut aku. Nanging sapa sing mantep terus tekan entèk-entèkané, kuwi sing bakal slamet.”

Bab kasusahan sing gedé lan kristus-kristus sing palsu

¹⁴ Gusti Yésus neruské tembungé: “Kowé bakal weruh nggegilané karusakan nang panggonan sing dudu panggonané. (Sing pada matya iki mikira sing apik supaya bisa dunung.) Wong-wong sing nang Yudéa mblayua nang gunung-gunung, supaya kowé aja sampèk dipatèni. ¹⁵ Wong-wong sing nang nduwur omah aja pada medun. Aja pada mlebu njikuk apa-apa. ¹⁶ Sing ijik nang kebon, aja mulih njikuk salin. ¹⁷ Melaské banget bakalé wayah kuwi kanggo wong sing meteng lan sing nduwé bayi. ¹⁸ Ndongaa supaya sembarang iki aja sampèk tiba wayahé adem gedé. ¹⁹ Awit bakal ènèng kasusahan gedé banget. Kawit Gusti Allah nggawé jagat iki tekané saiki durung tau ènèng kasangsaran kaya ngono gedéné

lan sakwisé kuwi ya ora bakal ènèng liyané sing ngungkuli kuwi gedéné. ²⁰ Semunggoné kasusahan kuwi ora dityekakké karo Gusti Allah, mesti ya ora bakal ènèng wong siji waé sing slamet. Nanging jalaran melas marang wong-wong sing wis dipilih, Gusti Allah nyekakké wayah kasangsaran kuwi.

²¹ “Lan nèk ènèng wong ngomong: ‘Ya iki Kristus,’ apa ‘ya kaé Kristus,’ aja pada ngandel. ²² Awit okèh wong bakal teka ngomong: ‘Aku iki Kristus,’ apa ‘Aku iki kongkonané Gusti Allah,’ nanging wujudé dudu lan namung ngapusi. Wong-wong kuwi bakal nggawé tanda-tanda lan mujijat-mujijat. Tujuané namung kanggo nyasarké kowé. Semunggoné bisa ngono ya arep nyasarké wong-wong sing wis dipilih karo Gusti Allah mbarang. Nanging ora bisa. ²³ Mulané pada sing awas lan ati-ati, awit kowé wis tak omongi sakdurungé bab sembarang-mbarang kuwi.”

Tekané Anaké Manungsa

²⁴ Gusti Yésus ngomong: “Sakwisé waktu kasusahan gedé kuwi, srengéngé bakal malih peteng lan mbulané ora bakal semlorot menèh. ²⁵ Lintang-lintang bakal tiba sangka langit lan pangwasa-pangwasa nang langit bakal hoyak kabèh. ²⁶ Sakwisé kuwi kabèh Anaké Manungsa bakal ngétok nang méga. Kabèh bakal weruh gedéné kwané sing semlorot nganggo pepadangé swarga. ²⁷ Dèkné bakal ngongkon mulékat-mulékaté nglumpukké wong-wong sing wis dipilih, sangka wétan, kulon, lor lan kidul,

sangka entèk-entèkané bumi lan entèk-entèkané langit.”

Piwulang sangka wit anjir

²⁸ Gusti Yésus nutup tembungé ngéné: “Mbok dititèni wit anjir kaé. Nèk pangé molai ijo lan memes lan metu godongé, kowé ngerti nèk wayah panas wis tyedek. ²⁹ Kaya ngono uga, nèk kowé weruh kabèh sing tak omong mau molai klakon, ngertia nèk wis tyedek banget wantyiné enggonku bakal teka. ³⁰ Pada dititèni! Kowé bakal menangi kabèh iki klakon. ³¹ Langit lan bumi iki bakal ilang, nanging tembungku bakal ènèng terus, slawas-lawasé.

³² “Nanging yakuwi, bab kapan bakalé klakon, ora ènèng wong ngerti. Mulékat-mulékat nang swarga ya ora ngerti lan Anaké Gusti Allah ya ora ngerti. Sing ngerti namung Gusti Allah Bapaké. ³³ Mulané, pada sing awas lan sing ati-ati, awit kowé ora ngerti kapan bakalé klakon. ³⁴ Kenèng tak padakké karo wong nèk arep lunga adoh kaé. Dèkné lunga lan sembarangé dipasrahké marang para peladèné. Kabèh dipréntah lan dikèki bagèan déwé-déwé. Uga sing jaga lawang dipréntah kongkon melèk aja sampèk ngantuk. ³⁵ Mulané, pada melèka lan sing awas, awit kowé ora ngerti kapan sing nduwé omah mau bakalé teka, wayah soré, tengah wengi, wayah jago klu-ruk, apa wayah ésuks. ³⁶ Aja sampèk, nèk dèkné teka dadakan, terus nemu kowé ijik turu. ³⁷ Mulané saiki Aku ngomong marang kowé kabèh: ‘Pada melèka lan sing jaga-jaga.’ ”

14

Putusan arep matèni Gusti Yésus

¹ Rong dina menèh wis wayahé Paskah. Ing dina Paskah kuwi wong Ju pada mangan roti sing ora ènèng raginé. Para pengarepé imam lan para guru Kitab pada nggolèk akal enggoné arep nyekel lan matèni Gusti Yésus, tanpa wong-wong ngerti.

² Mulané pada ngomong: “Aja wayahé Paskah, mengko ndak marakké ramé lan gègèran.”

Gusti Yésus diusapi lenga wangi sing larang

³ Gusti Yésus saiki nang désa Bétani, merdayoh nang omahé Simon sing mauné lara lépra. Dongé Gusti Yésus ijik jagongan ènèng wong wédok teka nggawa botol isiné lenga wangi tus sing larang banget regané. Lenga wangi iki sing digawé oyot-oyoté tanduran nardus. Botolé terus dipetyah guluné lan isiné diesokké nang sirahé Gusti Yésus. ⁴ Wong-wong terus ènèng sing rasan-rasan: “Lah apa jawané lenga wangi larang-larang kok diebrèh-ebrèh ngono? ⁵ Semunggoné diedol lak payu okèh ta? Duwité lak ya kenèng dikèkké wong ora nduwé ta?” Wong-wong iki terus nyenèni wong wédoké.

⁶ Nanging Gusti Yésus ngomong: “Bèn, mbok diejarké! Kenèng apa kok mbok penging? Wong wédok iki nindakké barang sing apik banget marang Aku. ⁷ Wong mlarat slawasé ènèng waé lan sak wantyi-wantyi nèk kowé kepéngin nulungi kowé bisa. Nanging Aku iki ora slawasé tyampur kowé. ⁸ Wong wédok iki nindakké sak bisané kanggo nduduhké katrésnané marang Aku. Dèkné interé namung nglengani awakku karo lenga

wangi, sakdurungé Aku dikubur. ⁹ Dititèni ta, nang endi waé ing donya kéné sing bakal digelari kabar kabungahané Gusti Allah bakal krungu uga bab sing ditindakké karo wong wédok iki, kanggo pengéling-éling marang dèkné.”

Yudas Iskariot ngelungké Gusti Yésus marang mungsuhé

¹⁰ Sangka muridé Gusti Yésus sing rolas terus ènèng siji sing budal nang nggoné para pengarepé imam arep ngelungké Dèkné marang wong-wong kuwi, yakuwi Yudas Iskariot. ¹¹ Wong-wong kadung krungu kuwi terus pada bungah banget lan saguh ngekèki duwit. Saiki Yudas molai nggolèk kelunggaran enggoné arep ngelungké Gusti Yésus marang para pengarepé imam mau.

Tyetyawis kanggo mangan Paskah

¹² Saiki wis wayahé Riyaya Roti Tanpa Ragi. Ing dina sing ndisik déwé wong-wong lumrahé mbelèh tyempé. Ing dina iku murid-muridé takon marang Gusti Yésus: “Gusti, Kowé arep mangan Paskah nang endi? Dadiné awaké déwé bisa tata-tata!”

¹³ Gusti Yésus terus ngongkon murid loro. Dèkné ngomong: “Kana mlebu nang Yérusalèm. Nang dalan kowé bakal kepetuk wong lanang nggawa kendi isiné banyu. Kowé pada mèlua wong kuwi.

¹⁴ Nèk kowé wis tekan omahé, ngomong karo sing nduwé omah ngéné: ‘Guruné nakokké kamar sing arep dienggo mangan Paskah karo murid-muridé.’ ¹⁵ Wongé mengko terus nggawa kowé nang kamar gedé nang nduwur sing wis ditata.

Kana sing arep dipangan dityawis-tyawiské nang kono.”

¹⁶ Muridé mau terus pada budal nang Yérusalèm, terus kepetuk wongé, kaya sing diomong karo Gusti Yésus mau. Nang kono terus pada nyawiské panganan Paskah.

Gusti Yésus ngomong sapa sing arep ngelungké Dèkné marang mungsuhé

¹⁷ Mbenginé kuwi Gusti Yésus teka karo murid-muridé. ¹⁸ Dongé pada jejagongan mangan Gusti Yésus terus ngomong: “Aku ngomong, ènèng siji bakal ngelungké Aku marang mungsuhé. Siji sing mangan tyampur karo Aku iki.”

¹⁹ Murid-muridé terus kagèt lan sedi. Terus pada gentèn takon marang Gusti Yésus: “Mosok aku ta, Gusti?”

²⁰ Gusti Yésus semaur: “Ya siji tunggalé kowé wong rolas kuwi waé, sing mèlu nyelupké rotiné nang mangkok. ²¹ Pantyèn, Anaké Manungsa kudu mati. Kuwi wis ketulis kawit jaman mbiyèn. Nanging tyilaka tenan wong sing ngelungké Anaké Manungsa marang mungsuhé. Wong kuwi luwung ora lair waé mauné.”

Pésta Sutyi

²² Dongé pada jejagongan mangan Gusti Yésus terus njikuk roti lan sakwisé didongakké terus dityuwil-tyuwil dikèkké marang murid-muridé. Dèkné ngomong: “Pada dipangan. Roti iki badanku.”

²³ Gusti Yésus terus njikuk ombèné. Sakwisé maturkesuwun marang Gusti Allah ombèné terus dielungké marang murid-muridé. Kabèh mèlu

ngombé. ²⁴ Gusti Yésus ngomong marang murid-muridé: “Iki getihku sing mili kanggo wong okèh. Getih iki tandané nèk Gusti Allah nggawé prejanjian anyar karo kowé. ²⁵ Tenan, Aku ngomong, Aku ora bakal ngombé anggur iki menèh tekané Aku ngombé anggur sing anyar mbésuk nang swarga.”

²⁶ Sakwisé kuwi terus pada singi-singi maturkesuwun lan ngluhurké Gusti Allah, terus pada budal nang gunung Olèf.

Gusti Yésus ngomong nèk rasul Pétrus bakal nyélaki Dèkné

²⁷ Gusti Yésus ngomong marang murid-muridé: “Kowé bakal pada semplak pengandemu lan bakal ninggal Aku, kaya sing wis ketulis nang kitabé nabi Sakarias, nèk Gusti Allah bakal matèni sing tukang angon lan wedusé bakal pada buyar kabèh. ²⁸ Nanging nèk Aku wis ditangèkké sangka pati, Aku bakal budal nang Galiléa, ndisiki kowé.”

²⁹ Rasul Pétrus semaur: “Ora Gusti, senajan liyané ninggal Kowé, aku ora bakal ninggal Kowé.”

³⁰ Gusti Yésus terus ngomong marang rasul Pétrus: “Titènana déwé, wengi iki waé, sakdurungé jago kluruk ping pindo, kowé bakal ngengkeng sampèk ping telu nèk ora kenal Aku.”

³¹ Rasul Pétrus terus semaur menèh: “Ora Gusti, tenan, ora pisan-pisan aku bakal nglakoni kaya ngono. Senajan aku kudu mati bareng karo Kowé, tak lakoni, nanging aku ora bakal nyélaki Kowé.”

Murid-murid liyané uga ngomong ngono.

Gusti Yésus ndonga nang Gètsémané

³² Gusti Yésus lan murid-muridé terus budal nang panggonan sing jenengé Gètsémané. Dèkné ngomong marang murid-muridé: “Kowé ngentèni nang kéné waé. Aku arep ndonga.” ³³ Rasul Pétrus, Yakobus lan Yohanes diejèk karo Gusti Yésus. Nang kono Gusti Yésus molai krasa wedi lan susah banget. ³⁴ Dèkné ngomong: “Atiku jan sedi banget. Rasané kaya arep mati. Kowé nang kéné waé lan aja turu.”

³⁵ Gusti Yésus terus rada ngedohi murid-muridé kuwi, terus niba nang lemah lan ndonga marang Gusti Allah. Dèkné nyuwun, nèk bisa, Dèkné ora usah ngalami wantyi kasangsaran kuwi. ³⁶ Tembungé: “Duh Bapakku, Kowé bisa sembarang. Mbok kasangsaran iki disingkirké sangka Aku! Nanging senjata abot, Aku kepéngin nglakoni karepmu, ora karepku déwé.”

³⁷ Gusti Yésus terus balik menèh lan nemu muridé sing telu mau ijik turu. Dèkné terus ngomong marang rasul Pétrus: “Simon, lah kowé kok turu. Mosok ora bisa melèk sak jam? ³⁸ Pada melèka lan pada ndedongaa supaya ora pada kalah nèk Sétan nyoba. Pantyèn, atiné karep, nanging awaké ora kuwat.”

³⁹ Gusti Yésus terus ninggal murid-muridé terus budal ndonga menèh. Sing disuwun ya tunggalé, kaya sing ndisik. ⁴⁰ Kadung balik menèh murid-muridé ijik turu, awit pada ngantuk tenan. Murid-muridé kadung tangi ora wani ngomong apa-apa.

⁴¹ Ping teluné, dongé Gusti Yésus balik menèh sangka ndedonga, Dèkné ngomong marang murid-muridé: “Ijik pada énak-énak turu waé?”

Wis, saiki wis tekan wantyiné enggoné Anaké Manungsa bakal dielungké marang wong ala.
⁴² Pada tangi, hayuk budal. Delokké, sing arep ngelungké Aku marang mungsuhé wis teka!”

Gusti Yésus dityekel

⁴³ Gusti Yésus durung sampèk rampung sing ngomong kuwi terus Yudas teka karo wong okèh, pada nggawa pedang lan pentung. Yudas muridé Gusti Yésus déwé, tunggalé murid sing rolas. Yudas lan wong-wong mau dikongkon karo para pengarepé imam, guru Kitab lan pengarepé wong Ju. ⁴⁴ Yudas wis nggawé tanda karo wong-wong kuwi ngomong: “Wong sing tak ambung, yakuwi wongé. Dityekel terus digawa lunga lan dijaga sing apik!”

⁴⁵ Kadung wis tekan kono Yudas terusan marani Gusti Yésus, terus ngomong: “Guru!” Sakwisé ngomong ngono dèkné terus ngambung Gusti Yésus. ⁴⁶ Gusti Yésus terus dityekel karo wong-wong. ⁴⁷ Nanging ènèng murid siji narik pedangé lan ngantem kupingé slafé Imam Gedé sampèk tyepol. ⁴⁸ Gusti Yésus ngomong marang wong-wong mau: “Apa Aku iki wong nakal kok kowé marani Aku nggawa pedang lan pentung. ⁴⁹ Saben dina Aku tyampur karo kowé nang Gréja Gedé nèk Aku mulangi. Lah kok ora pada nyekel Aku? Nanging pantyèn ya wis kudu klakon ngéné, kaya sing wis ketulis nang Kitab.”

⁵⁰ Murid-muridé terus pada mblayu lunga, Gusti Yésus ditinggal déwé.

⁵¹⁻⁵² Ènèng botyah enom mèlu Gusti Yésus. Botyah enom iki namung nganggo salin mori.

Botyah iki dityekel karo wong-wong, nanging namung kenèng saliné, botyahé mblayu ora nganggo apa-apa.

Gusti Yésus digawa

nang Kruton Agama

⁵³ Gusti Yésus terus digawa nang ngarepé Imam Gedé. Para pengarepé imam, para guru Kitab lan para pengarepé bangsa Ju terus ngumpul kabèh.

⁵⁴ Rasul Pétrus ngetutké Gusti Yésus sangka kadohan sampèk mlebu tekan lataré omahé Imam Gedé. Nang kono rasul Pétrus terus njagong nang bediyangan nggolèk anget tyampur karo wong-wong sing njaga panggonan kono. ⁵⁵ Para pengarepé imam lan wong-wong sing tukang ngrutu pada nggolèk seksi, supaya bisa nemu jalaran kanggo nyalahké lan matèni Gusti Yésus, nanging ora nemu siji-sijia. ⁵⁶ Pantyèn okèh sing dadi seksi nyalahké Gusti Yésus, nanging tembungé ora tyotyok.

⁵⁷ Enèng sing nyalahké Gusti Yésus ngéné: ⁵⁸ “Awaké déwé krungu Dèkné ngomong nèk bakal mbubrah Gréja Gedé gawéané manungsa iki lan omongé dèkné bisa ngedekké liyané sakjeroné telung dina, sing dudu gawéané manungsa. ⁵⁹ Nanging seksi iki ya pada waé ora tyotyok karo liya-liyané.”

⁶⁰ Imam Gedé terus ngadek lan maju nang tengahé wong-wong terus nakoni Gusti Yésus: “Lah kowé saiki arep ngomong apa? Tembungé wong-wong kuwi bener apa ora?”

⁶¹ Nanging Gusti Yésus meneng waé, ora semaur apa-apa. Imamé terus takon menèh: “Apa kowé

kuwi Kristus? Apa kowé Anaké Gusti Allah sing Sutyi Déwé?”

⁶² Gusti Yésus semaur: “Pantyèn, ya Aku iki. Kowé bakal weruh Anaké Manungsa njagong nang tengené Gusti Allah sing Kwasa Déwé. Kowé bakal weruh Dèkné teka nang mégané langit.”

⁶³ Imam Gedé krungu Gusti Yésus ngomong ngono terus nesu lan nyuwèk saliné ngomong: “Awaké déwé wis ora mbutuhké seksu menèh.
⁶⁴ Kowé kabèh wis krungu déwé Dèkné ngèlèk-èlèkké Gusti Allah. Kepriyé pinemumu kabèh?”

Kabèh pada nyalahké Gusti Yésus lan pada setuju nèk Dèkné kudu dipatèni.

⁶⁵ Enèng sing pada ngidoni lan nutupi rainé Gusti Yésus terus diantemi karo ngomong: “Mbedèk jajal, sapa sing ngantemi Kowé!” Sing jaga mbarang mèlu ngantemi Gusti Yésus.

Rasul Pétrus nyélaki Gusti Yésus

⁶⁶ Dongé rasul Pétrus ijik nang lataré kono, nang ngisor, terus ènèng slaf wédok teka, slafé Imam Gedé. ⁶⁷ Dèkné weruh rasul Pétrus njagong nang bediyangan terus ngematké lan ngomong: “Kowé mbarang tau mèlu Yésus, wong Nasarèt kaé.”

⁶⁸ Nanging rasul Pétrus ora ngaku, malah ngèngkèl ngomong: “Kowé kuwi ngomongké apa ta? Aku ora ngerti apa sing mbok omong kuwi.” Rasul Pétrus terus mlaku metu tekan lawang njaba. (Terus ènèng jago kluruk.)

⁶⁹ Nang kono slaf wédok mau weruh dèkné menèh terus ngomong karo wong liya-liyané: “Wong iki tunggalé sing mèlu Yésus.” ⁷⁰ Nanging sepisan menèh rasul Pétrus ora ngaku.

Ora let suwi wong-wong sing nang kono ngomong marang rasul Pétrus: “Pantyèn tenan, kowé tunggalé muridé Yésus, awit ketara nèk kowé wong sangka Galiléa.”

⁷¹ Rasul Pétrus terus sumpah: “Aku jan ora kenal blas karo wong sing mbok omongké kuwi. Nèk Aku goroh aku gelem mati.”

⁷² Sakwisé rasul Pétrus ngomong ngono kuwi, terus ènèng jago kluruk ping pindoné. Rasul Pétrus sakwat kélingan nèk Gusti Yésus ngomong: “Sakdurungé jagoné kluruk ping pindo kowé bakal ngomong ping telu nèk ora kenal Aku.” Rasul Pétrus terus nangis kelara-lara.

15

Gusti Yésus digawa nang ngarepé gramang Pilatus

¹ Esuké mruput para warga Kruton Agama pada ngumpul nggawé putusan; kuwi para pengarepé imam, para pengarepé bangsa Ju lan para guru Kitab. Gusti Yésus terus dibanda digawa nang nggoné gramang Pilatus. ² Pilatus takon marang Gusti Yésus: “Apa kowé ratuné bangsa Ju?”

Gusti Yésus semaur: “Pantyèn bener sing mbok omong kuwi.”

³ Para pengarepé imam terus pada nyalahké Gusti Yésus bab pirang-pirang prekara. ⁴ Pilatus terus takon menèh: “Mosok Kowé ora semaur apa-apa? Delokké, wong-wong pada nyalahké Kowé. Lah Kowé ngaku apa ora?”

⁵ Nanging Gusti Yésus blas ora semaur apa-apa, marakké Pilatus nggumun tenan.

Gusti Yésus apa Barabas

⁶ Lumrahé saben taun, nèk wayahé riyaya Paskah, gramang Pilatus ngetokké wong setrapan siji. Wong-wong dililani milih déwé sapa.

⁷ Saiki nang setrapan kono ènèng wong pembruntakan sing pada disetrap. Enèng siji sing jenengé Barabas, sing matèni wong dongé ènèng rerusuh.

⁸ Wong okèh teka nang nggoné gramang Pilatus njaluk setrapan siji dietokké. ⁹ Pilatus semaur marang wong-wong: “Semunggoné Yésus, ratuné bangsa Ju, tak etokké, kowé gelem apa ora?”

¹⁰ Pilatus takon iki, awit dèkné wis nitèni nèk para pengarepé imam kuwi ora seneng marang Gusti Yésus.

¹¹ Nanging para pengarepé imam pada ngojok-ojoki wong-wong supaya pada njaluk Barabas sing dietokké. ¹² Pilatus terus semaur menèh:

“Lah aku kongkon ngapakké karo Yésus, sing mbok arani ratuné bangsa Ju!”

¹³ Wong-wong terus pada mbengok: “Dipentèng, Yésus kudu dipentèng!”

¹⁴ Pilatus takon: “Lah apa salahé Dèkné?”

Nanging wong-wong malah pada mbengok luwih banter: “Dipentèng!”

¹⁵ Supaya wong-wong pada lega, Barabas terus dietokké. Pilatus terus mréntah kongkon metyuti lan mentèng Gusti Yésus.

Gusti Yésus digawé sembrana

¹⁶ Para soldat terus nggawa Gusti Yésus mlebu nang lataré kruton terus nyeluk liya-liyané kongkon pada nglumpuk. ¹⁷ Gusti Yésus terus dienggoni salin abang lan sirahé dipasang

makuta gawéan eri. ¹⁸ Sakwisé kuwi terus pada mbagèkké Dèkné ngomong: “Slamet ratuné bangsa Ju!” ¹⁹ Gusti Yésus terus dipentungi sirahé lan diidoni. Soldat-soldat mau terus sedeku, étok-étoké nyembah Dèkné. ²⁰ Kadung wis marem enggoné nggawé sembrana marang Gusti Yésus, saliné abang mau terus dityepot menèh lan saliné déwé dienggokké, terus digawa lunga arep dipentèng.

Gusti Yésus dipentèng

²¹ Ing wantyi kuwi ènèng wong mulih sangka kebon liwat kono. Wong iki jenengé Simon, bapaké Alèksander lan Rufus, mbiyèn manggoné nang kuta Siréné. Simon dipeksa kongkon manggul kayu sing arep dienggo mentèng Gusti Yésus. ²² Gusti Yésus terus digawa nang panggonan sing jenengé Golgota. Golgota kuwi tegesé: endasé wong mati. ²³ Nang kono Gusti Yésus dikèki anggur dityampur mur kongkon ngombé, nanging Dèkné ora gelem. ²⁴ Gusti Yésus terus dipentèng lan saliné diedum nganggo lotré, dadiné ngerti bagèané déwé-déwé. ²⁵ Gusti Yésus dipentèng jam sanga ésuk. ²⁶ Kayu sing dienggo mentèng dikèki tulisan ngéné: “Ratuné bangsa Ju.” Ya tembung iki sing dienggo nyalahké Gusti Yésus. ²⁷ Bareng karo Gusti Yésus uga ènèng wong ala loro dipentèng. Siji nang sebelah tengen lan liyané nang sebelah kiwa. (²⁸ Dadiné keturutan tenan sing ketulis nang Kitab: “Dèkné didadèkké siji karo wong ala!”)

²⁹ Wong-wong sing liwat kono pada moyoki Dèkné. Pada gèdèk-gèdèk lan muni: “Rasakna saiki! Jaréné Kowé arep mbubrah Gréja Gedé lan

arep mbok dekné menèh sakjeroné telung dina.
³⁰ Jajal tulungana awakmu déwé? Meduna sangka pentèngan kuwi.”

³¹ Para pengarepé imam lan para guru Kitab uga pada moyoki lan ngomong marang sakpada-pada: “Jaréné bisa nulungi wong liyané, lah awaké Dèkné déwé kok ora bisa nulungi? ³² Jaréné Dèkné Kristus, ratuné Israèl. Jajal medun sangka pentèngan kono, dadiné awaké déwé bisa weruh lan pretyaya.”

Wong-wong sing disalib bareng karo Gusti Yésus uga mèlu moyoki.

Gusti Yésus ninggal

³³ Wiwit jam rolas awan sak negara malih pe-teng, telung jam suwéné. ³⁴ Ing wayah jam telu Gusti Yésus mbengok banter: “Eloi, Eloi, lamah sabaktani?” Nèk tyara Jawa: “Duh Allahku, kenèng apa Aku kok mbok tinggal?”

³⁵ Wong liwat sing krungu kuwi ngomong: “Rungokké ta, Dèkné nyeluk nabi Elia.” ³⁶ Enèng siji njikuk spons dietylupké nang anggur terus disundukké putyuké kayu dawa terus dikèkké Gusti Yésus kongkon nyutyup. Wongé ngomong: “Hayuk dientèni. Awaké déwé kepéngin ngerti nabi Elia nulungi Dèkné apa ora.”

³⁷ Nanging Gusti Yésus malah mbengok banter terus ninggal.

³⁸ Kordèn tutupé kamar sing sutyi déwé nang Gréja Gedé terus suwèk dadi loro, sangka nduwur mengisor. ³⁹ Penggedéné soldat sing jaga nang ngarepé kayu pentèngan kono weruh ninggalé

Gusti Yésus. Dèkné ngomong: “Wong iki pantyèn Anaké Gusti Allah tenan.”

⁴⁰ Nang kono uga ènèng wong wédok-wédok sing nyawang lelakon mau sangka kadohan. Kayadéné Maria Makdaléna, Salum lan Maria, ibuné Yakobus Tyilik lan Yoses. ⁴¹ Wong wédok-wédok iki pada mèlu lan ngladèni Gusti Yésus dongé Dèkné ijik nang Galiléa. Nanging uga ènèng wong wédok-wédok liyané sing teka nang Yérusalèm bareng karo Gusti Yésus.

Gusti Yésus dikubur

⁴²⁻⁴³ Ing dina kuwi, dina jemuah, wong Ju pada tata-tata kanggo dina sabat. Soréné kuwi ènèng wong nang nggoné gramang Pilatus nembung layoné Gusti Yésus. Wong iki jenengé Yosèf, mbiyèné sangka kuta Arimatéa. Dèkné wargané Kruton Agama, mulané ya diajèni banget karo wong liyané. Yosèf uga ngarep-arep tekané Kratoné Gusti Allah. ⁴⁴ Pilatus déwé nggumun krungu nèk Gusti Yésus wis ninggal, mulané dèkné nyeluk penggedéné soldat sing jaga ditakoni apa ninggalé Gusti Yésus wis suwi. ⁴⁵ Sakwisé Pilatus krungu déwé sangka soldat mau nèk Gusti Yésus wis ninggal tenan, layoné terus dipasrahké marang Yosèf. ⁴⁶ Yosèf terus tuku mori. Gusti Yésus diedunké sangka kayuné, terus dibuntel mori didèkèk nang kuburané. Kuburané kuwi guwa gawéan nang gunung watu. Yosèf terus ngglundungké watu kanggo nutup lawangé guwa kuwi. ⁴⁷ Maria Makdaléna lan Maria ibuné Yoses uga weruh panggonané sing dienggo ngglétakké layoné Gusti Yésus.

16

Gusti Yésus tangi menèh

¹ Kadung dina sabat wis kliwat, Maria Makdaléna, Maria ibuné Yakobus lan Salum pada tuku lenga wangi kanggo nglengani layoné Gusti Yésus. ² Dina mingguné, ésuks mruput, wayahé srengéngé njedul, wong wédok-wédok iki terus budal nang kuburan. ³ Nang dalan pada rasan-rasan: “Mengko sapa ya sing ngréwangi ngglundungké watu tutup kuburané?” Awit watuné gedé banget. ⁴ Nanging kadung wis tekan kuburané, wong-wong weruh nèk watuné wis diglundungké. ⁵ Wong-wong terus mlebu, nanging pada kagèt, awit weruh wong enom njagong nang sebelah tengené. Saliné wongé putih.

⁶ Wongé ngomong: “Aja pada kagèt. Aku ngerti nèk kowé nggolèki Yésus, wong Nasarèt sing dipentèng. Dèkné wis ora nang kéné, awit wis tangi. Delokké déwé, mauné wongé didèlèh nang kéné ta? ⁷ Kana saiki pada balik waé. Murid-muridé diomongi lan aja lali ngomongi rasul Pétrus. Diomongi nèk Gusti Yésus wis budal ndisik nang Galiléa. Nang kana bakal pada kepetuk Dèkné, kaya sing wis diomong sakdurungé Dèkné ninggal.”

⁸ Wong wédok-wédok mau terus mblayu metu karo ndredek lan bingung. Sangking wediné terus ora ngomongi liya-liyané.

Gusti Yésus ngétok marang murid-muridé

(⁹ Sakwisé Gusti Yésus tangi sangka pati ing dina minggu ésuks, dèkné ndisik déwé ngétok marang Maria Makdaléna, wong wédok sing

mauné diluwari sangka demit pitu. ¹⁰ Maria Makdaléna terus ngabari murid-muridé sing ijik pada sedi lan pada nangis. ¹¹ Nanging kadung diomongi nèk Gusti Yésus urip menèh lan ngétok marang dèkné, murid-muridé malah ora pada ngandel.

¹² Gusti Yésus terus ngétok marang murid loro, dongé ijik pada mlaku arep nang sakwijiné désa. Gusti Yésus ngétok nganggo rupa liya. ¹³ Murid loro mau terus balik ngomongi liya-liyané, nanging ora pada ngandel.

¹⁴ Ora let suwi Gusti Yésus terus ngétok marang murid sing sewelas, dongé ijik pada mangan. Dèkné nyenèni murid-murid mau, awit ora pada gelem ngandel marang omongané wong-wong sing wis pada weruh Dèkné, sakwisé tangi menèh sangka pati. ¹⁵ Gusti Yésus mréntah murid-muridé ngéné: “Kana pada lunga nggelarké kabar kabungahané Gusti Allah marang saben wong nang sak lumahé jagat. ¹⁶ Sapa sing pretyaya lan dibaptis bakal slamet, nanging sing ora gelem pretyaya bakal disetrap. ¹⁷ Sing pada pretyaya bakal tak kèki tanda, yakuwi, bakal bisa ngetokké demit nganggo jenengku lan bakal ngetokké basa anyar. ¹⁸ Senajan nyekel ula lan senjata ngombé ratyun ora bakal masah. Bakal numpang tangan marang wong lara lan sing lara bakal mari.”

¹⁹ Sakwisé Gusti Yésus ngomong kuwi kabèh marang murid-muridé, Dèkné terus mumbul munggah nang swarga. Nang kana Dèkné njagong nang tengené Gusti Allah. ²⁰ Murid-muridé terus budal nggelar kabar kabungahané Gusti

Allah nang endi-endi. Gusti déwé ya ngréwangi lan ngétokké kwasané nganggo mujijat-mujijat. Dadiné wong-wong nitèni déwé nèk tembungé murid-muridé pantyèn pituturé Gusti Allah tenan.)

**Kitab sutji prejanjian anyar ing Basa Jawa
Suriname sing gampang
New Testament in Javanese, Caribbean
(NS:jvn:Javanese, Caribbean)**

copyright © 2009 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: Javanese, Caribbean

Translation by: Wycliffe Bible Translators, Inc.

Javanese, Caribbean

jvn

Suriname

Copyright Information

© 2009, Wycliffe Bible Translators, Inc. All rights reserved.

This translation text is made available to you under the terms of the Creative Commons License: Attribution-Noncommercial-No Derivative Works. (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/>) In addition, you have permission to port the text to different file formats, as long as you do not change any of the text or punctuation of the Bible.

You may share, copy, distribute, transmit, and extract portions or quotations from this work, provided that you include the above copyright information:

You must give Attribution to the work.

You do not sell this work for a profit.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Permissions beyond the scope of this license may be available if you contact us with your request.

The New Testament

in Javanese, Caribbean

© 2009, Wycliffe Bible Translators, Inc. All rights reserved.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2014-04-27

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 29 Jan 2022

1ae1a846-fec8-54b5-9c60-e22db5a83cba